

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΜΕ ΘΕΜΑ:

**«Η υποχρηματοδότηση ως εργαλείο
εμπορευματοποίησης. Ο νέος νόμος που
καταργεί τις Σχολικές Επιτροπές»**

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2025

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑ:

**«Η υποχρηματοδότηση ως εργαλείο εμπορευματοποίησης.
Ο νέος νόμος που καταργεί τις Σχολικές Επιτροπές»**

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2025

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: ΣΠ. ΜΑΡΙΝΗΣ

Εισηγητές:

- Χρήστος Βρεττάκος, Δήμαρχος Κερατσινίου - Δραπετσώνας
- Κώστας Πελετίδης, Δήμαρχος Πατρέων
- Σίμος Ρούσος, Δήμαρχος Χαλανδρίου (δεν παρευρέθη)
- Ηλίας Σταμέλος, Δήμαρχος Καισαριανής

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλησπέρα σε όλες και όλους, καλή δύναμη και καλώς ανταμώνουμε άλλη μία μέρα, άλλο ένα απόγευμα Κυριακής στην 6^η διαδικτυακή εκδήλωση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, στο πλαίσιο του πολύ μεγάλου αγώνα που δίνουμε ενάντια στην εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση, ενάντια στην κατηγοριοποίηση των σχολείων μας που έχει πραγματικά στόχο την υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, την κατηγοριοποίηση και την εμπορευματοποίηση των σχολείων μας, μία σημαντική, κατά την άποψή μας, εκδήλωση, η 6^η κατά σειρά, στην οποία θα επιδιώξουμε σήμερα να αγγίξουμε ένα από τα πιο κεντρικά, από τα κομβικά ζητήματα της λειτουργίας του σχολείου, το θέμα, δηλαδή, της χρηματοδότησης των σχολείων, το θέμα της εκδήλωσής μας είναι: Η υποχρηματοδότηση ως εργαλείο εμπορευματοποίησης της εκπαίδευσης και φυσικά ο νέος νόμος που καταργεί τις Σχολικές Επιτροπές στο πλαίσιο αυτής της συζήτησης, έχουμε εξαιρετικούς καλεσμένους που νομίζω θα μπορέσουν με επάρκεια να φωτίσουν το θέμα που έχουμε επιλέξει,

το οποίο πραγματικά απασχολεί την πλειοψηφία του κόσμου της εκπαίδευσης.

Ευχαριστούμε τον κ. Χρήστο Βρεττάκο, τον Δήμαρχο Κερατσινίου - Δραπετσώνας, τον κ. Πελετίδη Δήμαρχο Πατρών και τον Ηλία Σταμέλο τον Δήμαρχο της Καισαριανής και θέλουμε να ενημερώσουμε ότι ο κ. Σίμος Ρούσος δυστυχώς αδυνατεί να βρίσκεται μαζί μας λόγω μιας απροσδόκητης και ανυπέρβλητης υποχρέωσης, ο οποίος βέβαια μας δηλώνει την αμέριστη συμπαράστασή του στον αγώνα για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου και της δημόσιας παιδείας, την αλληλεγγύη προς τους διωκόμενους ακριβούς εκπαιδευτικούς και τον ευχαριστούμε πολύ.

Το θέμα της χρηματοδότησης των σχολείων, των σχολικών μονάδων είναι κρίσιμο, νομίζω θα φωτιστεί από τους Δημάρχους και αν θέλετε αποτυπώνει με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο τις επιλογές που κάνει το κράτος διαχρονικά και όλα τα τελευταία χρόνια, όπου δυστυχώς οι ανάγκες μας, οι ανάγκες λειτουργίας των σχολείων, οι ανάγκες των εργαζόμενων μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα. Θέλουμε να δώσουμε για την οικονομία της συζήτησης μόνο δύο στοιχεία. Το 2018 οι λειτουργικές δαπάνες για τα σχολεία ήταν 156 εκατομμύρια ευρώ, ενώ το 2024 έχουν πέσει στα 140 εκατομμύρια ευρώ και την ίδια περίοδο πρέπει να αναλογιστούμε ότι έχουν οι τιμές των αναγκαίων προϊόντων των ειδών που έχουν ανάγκη τα σχολεία έχουν αυξηθεί περίπου 60%.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το πετρέλαιο το '08 είχε 0,71 λεπτά και σήμερα έχει 1.15. Καταλαβαίνουμε, δηλαδή, το χάσμα που έχει διαμορφωθεί όλα αυτά τα χρόνια και τις σοβαρές δυσκολίες στην καθημερινή λειτουργία των σχολείων. Δεν θέλω να πω κάτι άλλο γι' αυτό, νομίζω θα αναπτυχθεί απ' τους ομιλητές μας, η διαδικασία της εκδήλωσής μας είναι όπως γνωρίζετε ο λόγος στους ομιλητές, στην πορεία μέσω της φόρμας Google Forms που έχετε, που βρίσκεται στο κάτω μέρος του YouTube, μέσω της οποίας θα μπορείτε να στέλνετε τα ερωτήματά σας και τα οποία θα απαντηθούν από τους ομιλητές, και θα ήθελα απ' την πλευρά μου έτσι να ολοκληρώσω αυτή τη σύντομη παρέμβαση, χαιρετίζοντας εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου τους χιλιάδες συναδέλφους και συναδέλφισσες που πήραν μέρος στη χθεσινή μαζική πανελλαδική κινητοποίηση του κλάδου, που διαδήλωσαν στο κέντρο της Αθήνας με παλμό, με μαχητικότητα, διεκδικώντας αυξήσεις στους μισθούς

τους, να σταματήσει η κοροϊδία της κυβέρνησης, διεκδικώντας ασφαλείς σύγχρονες υποδομές, διεκδικώντας χρηματοδότηση για τα σχολεία, διατρανώνοντας την αντίθεση του κλάδου απέναντι στην αντεκπαιδευτική και κακόφημη αξιολόγηση και βροντοφωνάζοντας ότι οι ποινές, οι τιμωρίες, οι διώξεις, οι καθαιρέσεις, η τρομοκρατία των εκπαιδευτικών δεν πρόκειται να περάσει και πως είμαστε αποφασισμένοι για τη μόρφωση των παιδιών μας και για το δημόσιο δωρεάν σχολείο, να συνεχίσουμε τον αγώνα.

Θέλουμε να καταγγείλουμε την απαράδεκτη στάση της κυβέρνησης, της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας και του ίδιου του Πρωθυπουργού, ενώ είχαμε αιτηθεί συνάντηση στο πλαίσιο της κινητοποίησης, η απάντηση της κυβέρνησης ήταν για άλλη μια φορά χημικά, μπλοκ και καταστολή.

Νομίζουμε ότι μ' αυτό τον τρόπο όχι απλά δεν γίνεται εκπαίδευση, όχι απλά δεν αντιμετωπίζουν τα προβλήματα, αλλά υποδηλώνεται ότι υπάρχει μία επιλογή πραγματικά οι ανάγκες μας να μπουν στο περιθώριο. Εμείς θέλαμε να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν μας φοβίζουν, δεν μας τρομοκρατούν, θα συνεχίσουμε με όλα τα μέσα που έχουμε, με όλη τη φωνή που διαθέτουμε να διεκδικούμε για ό,τι έχει να κάνει με το δικαίωμα των παιδιών στη μόρφωση και την αξιοπρεπή εργασία των εκπαιδευτικών.

Από αυτή την άποψη στις 9 του Απρίλη στην πανεργατική πανελλαδική απεργία που έχουμε οι εκπαιδευτικοί μαζί με όλους τους εργαζόμενους, μαζί με τους γονείς των μαθητών μας θα είμαστε ακόμα πιο αποφασιστικά στο δρόμο. Θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε και έχουμε νομίζω τη δύναμη το δίκιο να το επιβάλλουμε.

Ξεκινάμε ευθύς αμέσως δίνοντας τον λόγο στον πρώτο ομιλητή, στον κ. Κώστα Πελετίδη, τον Δήμαρχο της Πάτρας. Κύριε Πελετίδη, έχετε τον λόγο.

Κ. ΠΕΛΕΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, καλησπέρα. Ευχαριστούμε για την πρόσκληση και για τη συνεργασία που έχουμε ούτως ή άλλως και στην πόλη μας αλλά και γενικότερα και πανελλαδικά. Εξαρχής να πω ορισμένα πράγματα που έχουν να κάνουν με το γενικότερο και αυτό που είπατε και εσείς στην εισήγησή σας, εμείς τι έχουμε μπροστά μας; Έχουμε τα παιδιά μας. Αυτό, όλοι υπάρχουμε και λέμε ότι ενδιαφερόμαστε για τα παιδιά του κάθε Δήμου, της κάθε πόλης,

του κάθε χωριού, της χώρας μας συνολικά, γιατί; Γιατί είναι το μέλλον, που απαιτεί φροντίδα, που απαιτεί αγάπη, που απαιτεί να δημιουργήσουμε προσωπικότητες οι οποίες θα είναι όπως επιθυμεί ο κάθε ένας από μας και οι οικογένειες αλλά και συνολικά η κοινωνία μας, να είναι συγκροτημένες, να μπορούν να σταθούν στη ζωή, να μπορούν να βλέπουν τα ζητήματα τα οποία θα προκύπτουν και να τα λύνουν και αυτό απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή και φροντίδα.

Ποιος είναι ένας απ' τους βασικούς για να μην πω ο βασικότερος κρίκος σ' αυτό το οποίο θέλουμε όλοι μας; Είναι οι δάσκαλοι και οι δασκάλες. Οι δασκάλες και οι δάσκαλοι. Γιατί; Γιατί από κει περνάμε όλοι και έχουμε αυτός ο τομέας ο κρίσιμος, που είναι κατά την άποψή μας ο πυρήνας για τη διαμόρφωση αυτών που λέγαμε προηγουμένως της προσωπικότητας, να βρίσκεται σε μία πολύ δύσκολη θέση και αυτό το βλέπουμε με τα χθεσινά γεγονότα.

Να έχεις τους εκπαιδευτικούς να δίνουν τη μάχη τους για μία σειρά δίκαια αιτήματά τους και να έχεις απέναντι την κυβέρνηση η οποία στα λόγια λέει ότι και αυτή θέλει να φροντίσει για το μέλλον των παιδιών μας, αλλά ωστόσο τον βασικό κρίκο που έχουμε, που είναι οι εκπαιδευτικοί, τους έκανε δώρο κάποια χημικά, δεν τους δέχεται να κάνει μία συζήτηση ουσιαστική, αλλά το κυριότερο είναι ότι τα αιτήματα τα οποία έχουν διαχρονικά δεν λύνονται. Λέμε ότι θέλουμε να κάνουμε εκπαίδευση στα παιδιά μας αλλά όταν οι εκπαιδευτικοί δεν έχουν τη δυνατότητα να έχουν μία σταθερή εργασία και να χρειάζεται να μετακινούνται και μιλώ για την κατηγορία των εργαζομένων οι οποίοι δεν είναι μόνιμοι και θα πρέπει να μετακινηθούν ανά την Ελλάδα για μερικές δεκαετίες, μιλούμε ότι για τη μισθοδοσία, που για να μπορείς απρόσκοπτα να πας να κάνεις αυτή τη φροντίδα, αυτή την αγάπη, τη στοργή, να μπορέσεις να προσφέρεις τις υπηρεσίες σου, θα πρέπει να σε τιμάει και η ίδια η συγκρότησή μας με ένα εισόδημα το οποίο να είναι αξιοπρεπές και να μην έχεις ζητήματα στο πώς θα πας.

Αυτά δεν τα έχουμε και γι' αυτό λέμε ότι δεν είναι θέμα των εκπαιδευτικών, των δασκάλων μόνο η επίλυση αυτών των ζητημάτων και οι αγώνες που πραγματικά είναι συγκινητικό αυτό που κάνετε και η ενότητα που έχετε, δεν είναι δικό σας, είναι δικό μας, είναι της κάθε οικογένειας, γιατί εσείς

αγωνίζεστε για το βασικό συστατικό της κοινωνίας μας που είναι το παιδί. Και σας ευχαριστούμε γι' αυτό.

Προχωρώ τώρα λίγο, να δούμε λίγο τα ζητήματα για τα οποία είναι και η σημερινή μας συζήτηση και θα μπορούσαμε να βάλουμε ορισμένα στοιχεία τα οποία τα γνωρίζετε και εσείς σε σχέση με την υποχρηματοδότηση και η υποχρηματοδότηση πιάνει όλες τις πλευρές, δεν είναι, δηλαδή, ότι έχουμε μία υποχρηματοδότηση μόνο των Σχολικών Επιτροπών που άμα καθίσουμε και δούμε από το 2009 και μέχρι σήμερα ότι έχουμε μία σταθερή μείωση, ιδιαίτερα από τα πρώτα χρόνια που ξεκίνησαν με τα μνημόνια, και που φτάνει και ξεπερνά το 30%, την ίδια στιγμή που η ζωή και οι λειτουργίες και όλα πηγαίνουν προς τα πάνω, άρα όταν λέμε ότι έχουμε μία μείωση που πιθανώς στα χαρτιά να είναι ένα 30%, στην πραγματικότητα ξεπερνά το 50% και αυτό παράλληλα, πηγαίνει παράλληλα με την υποχρηματοδότηση που έχουμε και γενικότερα στους Δήμους, οι οποίοι θα έπρεπε σύμφωνα με τον Νόμο που καθορίζει και τον αλγόριθμο που πρέπει να έχουμε για να μοιραζόμαστε τα χρήματα μεταξύ μας οι Δήμοι θα έπρεπε για την περσινή χρονιά να μοιραστούμε 8,3 δις, μοιραζόμαστε 2,3, υπολείπονται 6 δισεκατομμύρια, τα οποία θα μπορούσαν να είναι στήριγμα και στις λειτουργίες του σχολείου που είναι από τους βασικούς πυρήνες της λειτουργίας ενός Δήμου. Αυτά δεν τα έχουμε.

Το θέμα που έχουμε, επομένως, και συζητούμε τώρα για την υποχρηματοδότηση είναι γιατί δεν έχουμε την υποχρηματοδότηση; Ποιος είναι ο λόγος; Και αν το συνδυάσουμε με την υποχρηματοδότηση και με το θέμα της υποστελέχωσης που είναι ένα δεύτερο ζήτημα το οποίο όμως πηγαίνουν, παντρεύονται και πηγαίνουν μαζί, δημιουργούν ένα εκρηκτικό μείγμα για το πώς θα λειτουργούν τα σχολεία μας, δηλαδή θα έχουμε εμείς ένα σχολείο το οποίο δεν είναι μόνο να φτιάξεις το κτίριο το οποίο είναι σε λειτουργία και επομένως χρειάζεται μία συνεχή φροντίδα και μία παρουσία, γιατί είναι ακριβός και η λειτουργία του σχολείου από τη μεριά της συντήρησης του κτιρίου, δεν μιλώ γι' αυτό που λέγαμε προηγουμένως σε σχέση με την εκπαίδευση και το περιεχόμενό του και τις δυσκολίες απ' αυτή την πλευρά, αλλά όταν και αυτό υπολείπεται, όταν θα πας ας πούμε σε μία αυλή η οποία δεν θα είναι αυλή αλλά θα είναι ένας χώρος ο οποίος δεν μπορεί να πούμε ότι το 2025 είναι τιμή για τη χώρα μας να έχουμε τέτοια σχολικά συγκροτήματα

και από την άλλη πλευρά είναι τα ζητήματα τα οποία ειπώθηκαν και προηγουμένως, όλα τα εφόδια τα οποία έχουμε, έχουν πάρει..., δεν είναι αυτά που είχαμε το 2009. Ποια ήταν η τιμή του ρεύματος το 2009; Ποια ήταν τα οποιαδήποτε εφόδια, τι τιμή είχαν τότε; Ποια είναι η αξία των καυσίμων τότε και τώρα;

Άρα όλα πηγαίνουν σε μία κατεύθυνση. Και λέει η κυβέρνηση: εμείς λέει δεν έχουμε λεφτόδεντρα για να σας δώσουμε και ως εκ τούτου και εμείς έχουμε ενδιαφέρον και όταν μιλούμε και για την κυβέρνηση να μην μείνουμε μόνο στη σημερινή κυβέρνηση, γιατί είναι διαχρονικό το θέμα και επομένως θα πρέπει να πάμε από το πώς γίνεται ένα θέμα το οποίο πρέπει πάντοτε να συζητάμε, είναι πώς γίνεται και διαχρονικά με τόσες κυβερνήσεις και τόσες υποτίθεται διαφορετικές πολιτικές δυνάμεις, πώς γίνεται και έχουμε την ίδια υλοποίηση, γιατί αυτό που λέμε ότι έχουμε μία μείωση την έχουμε διαχρονικά από το 2009 μέχρι σήμερα.

Άρα πρέπει να δούμε και από πίσω από τις κυβερνήσεις ποιοι κρύβονται και ποιοι ωφελούνται και ποιοι χάνουν. Επομένως, ξαναγυρίζοντας σ' αυτό, λέμε εμείς ότι τα χρήματα και τα λεφτόδεντρα ενώ δεν υπάρχουν για τα σχολεία μας και για τις ανάγκες τις λαϊκές και των παιδιών μας, υπάρχουν γι' αυτούς οι οποίοι είναι από πάνω από τις κυβερνήσεις και θα φέρω ορισμένα παραδείγματα από την Πάτρα, να το κάνω πιο ξεκάθαρο αυτό το θέμα.

Την ίδια στιγμή που εμείς πάμε και ζητάμε για παράδειγμα και λέμε ότι θέλουμε να κάνουμε ένα σχολείο, ένα σχολικό συγκρότημα, να έχουμε την οικονομική δυνατότητα και λένε αυτοί ότι δεν υπάρχουν χρήματα και θα λέγαμε ότι πιθανόν να φτώχυνε και να καταστράφηκε η Ελλάδα και πιθανόν να έχουν και δίκιο. Αλλά την ίδια στιγμή όταν βλέπεις ότι φτιάχνεται στην πόλη των Πατρών ένα πολυκατάστημα το οποίο είναι 3 μεγαλοσχήμονες της χώρας μας που είναι ιδιοκτήτες και οι οποίοι παίρνουν 25 εκατομμύρια μέσα από αναπτυξιακούς νόμους ως επενδυτές, λες ότι γιατί θα πρέπει αυτός να πάρει τα 25 εκατομμύρια τα δικά μας και να τα κάνει μία ατομική ευτυχία, διότι το πολυκατάστημά τους είναι δικό τους, ενώ τα σχολεία είναι δικά μας, είναι του συνόλου, των παιδιών μας. Έχουμε ένα ξενοδοχειακό συγκρότημα το οποίο ανακατασκευάζεται και λέει ότι εγώ για να το κάνω εγώ δεν είμαι απ' αυτούς που πληρώνομαι, δεν είναι ότι τα βάζω απ' την τσέπη μου, έρχεται και

παίρνει άλλα 6 εκατομμύρια για να κάνει το ξενοδοχείο του. Έχουμε κάποιους άλλους οι οποίοι θέλουν να κάνουν να φέρουν το φυσικό αέριο στην Πάτρα αλλά δεν βάζουν τα δικά τους τα χρήματα. Εε να πάμε να πάρουμε και εμείς 20-25 εκατομμύρια από τα χρήματα τα δικά μας για να τα κάνουν δικά τους.

Και τα παραδείγματα είναι πάρα πολλά και να υπενθυμίσω ότι στο πρόγραμμα ΕΣΠΑ της προηγούμενης περιόδου, στην πρώτη σελίδα που έλεγε το προς τα πού κατευθύνονται, στο κέντρο και επειδή δεν καταλαβαίνουμε εμείς προς τα πού πάνε, βάζουνε τον τίτλο ότι θα πρέπει να συμφιλιωθούμε με την κατεύθυνση των χρημάτων, ότι αυτά είναι για να δοθεί στους επενδυτές οι οποίοι θα κάνουν την ανάπτυξη. Την ανάπτυξη την βλέπουμε και βλέπουμε και τα αποτελέσματα στο σχολείο μας.

Θα πρέπει, επομένως, να δούμε αυτά τα ζητήματα και δεν θα συνεχίσω για μεγάλο χρονικό διάστημα γιατί το ίδιο αντικείμενο έχουμε και με τους άλλους Δημάρχους, να πω ότι η Πάτρα έχει 256 σχολικά συγκροτήματα, 185 πρωτοβάθμιας και 71 δευτεροβάθμιας και τα προβλήματα που έχουμε και τα οποία προσπαθούμε σαν Δήμος να τα αντιμετωπίσουμε βάζοντας και χρήματα που θα έπρεπε να καλύψουμε και άλλες ανάγκες και θα ήταν αυτονόητο ότι τα θέματα που αφορούν το σχολείο να είναι χρήματα τα οποία πρέπει η κυβέρνηση, η εκάστοτε, μέσα από τον τρόπο που τα διαχειρίζεται αντί να τα δίνουμε π.χ. σε μία εξέλιξη που θα είναι πιο δραματική για το ΝΑΤΟ, για πολεμικούς σκοπούς, θα μπορούσαμε να εξοικονομήσουμε χρήματα για να κάνουμε αυτά, τα αυτονόητα και να έχουμε τουλάχιστον καθαρίστριες - καθαριστές. Να μην χρειάζεσαι ας πούμε να λες ας πούμε ότι θα πάμε εμείς με το μάτι να κάνουμε την καθαριότητα στα σχολεία μας. Και γι' αυτό υποχρεώνεται ο Δήμος και δίνει π.χ. 400.000 ευρώ για να κάνουμε το ωράριο να είναι πλήρες, να μην είναι μερικής απασχόλησης, διότι και η καθαριότητα που έχουμε ανάγκη στα σχολεία μας δεν είναι μιας ώρας, είναι μία συνολική. Και απ' την άλλη να βγαίνουμε και να λέμε ότι μας ενδιαφέρει και η υγεία των παιδιών και η φροντίδα τους.

Θέλουμε να έχουμε ανοιχτά τα σχολεία μας. Για ποιο λόγο ας πούμε; Για παράδειγμα η Πάτρα και φαντάζομαι και άλλες πόλεις είναι πόλεις αστικές οι οποίες δεν έχουν τη δυνατότητα να έχουν χώρους ελεύθερους. Για ποιο λόγο τα παιδιά μας να μην μπορούν το απόγευμα να παίζουν; Για ποιο λόγο να μην έχουν τη στελέχωση που πρέπει; Να έχουμε, για παράδειγμα,

έναν επιστάτη, να έχουμε το απόγευμα έναν γυμναστή, κάποιους εργαζόμενους οι οποίοι θα κάνουν δημιουργική απασχόληση και θα μπορούν να πηγαίνουν τα παιδιά να βρίσκουν ένα χώρο ο οποίος θα είναι συνέχεια του σπιτιού τους, που θα είναι η αυλή τους για να μπορούν να παίζουν.

Επομένως, κλείνοντας στο πρώτο στάδιο και μετά να μπορούμε και στις..., εκείνο το οποίο παρακολουθούμε είναι ότι οι κυβερνήσεις δεν είναι ότι δεν γνωρίζουν ότι δίνουν λίγα χρήματα, τόσο στις Σχολικές Επιτροπές όσο και στους Δήμους. Δεν είναι ότι δεν γνωρίζουν το πώς πρέπει να οργανωθεί η ζωή μας ή να έχουμε προσωπικό, τα γνωρίζουν πολύ καλά. Απλώς είναι η κεντρική κατεύθυνση και η σύλληψη της οργάνωσης της κοινωνίας που κινείται σε άλλη κατεύθυνση. Γι' αυτούς αυτό που προέχει είναι οι ανάγκες αυτών που έχουν την οικονομική εξουσία και για να τη διασφαλίσουν από κάπου θα πρέπει να αφαιρούνται.

Και άρα ο λαός ο οποίος είναι σε δεύτερη βάση και είναι θέμα ολόκληρης συζήτησης και τα παιδιά του μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα και μένει να καθίσουμε κάτω και να βάλουμε ο καθένας μας τον κοινό νου και να δούμε πού οφείλεται αυτό και ποια είναι η κατεύθυνση, γιατί για παράδειγμα για τη διαιώνιση της κυριαρχίας αυτών που έχουν το χρήμα θα πρέπει να διαιωνίζεται η απελπισία στους εργαζόμενους και να δημιουργούμε μία κατεύθυνση όπου τα παιδιά μας να μην έχουν αυτά που απαιτεί η εποχή μας.

Κλείνω σαν μία πρώτη παρέμβαση και παρακολουθώντας εάν θα χρειαστεί μπορούμε να συμβάλλουμε και παραπάνω.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Πελετίδη και για τη στήριξη στον αγώνα μας που κάπου μας δίνει δύναμη και για αρκετά αποκαλυπτικά στοιχεία που μπήκαν στη συζήτηση που επιβεβαιώνουν ότι το θέμα της υποχρηματοδότησης δεν είναι ένα φυσικό φαινόμενο αλλά είναι μια πολιτική επιλογή των κυβερνήσεων, νομίζω ότι θα έχουμε και άλλα να πούμε στην πορεία και μέσα από τα ερωτήματα και δίνω αμέσως τον λόγο στον Βρεττάκο τον Χρήστο.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Καταρχήν να ευχαριστήσω πάρα πολύ, συνάδελφε, για την πρόσκληση, για μένα είναι μεγάλη χαρά, έτσι για να μην ξεχνιόμαστε και λίγο, να συμμετέχω σε τέτοιου είδους συζητήσεις.

Να ξεκινήσω πριν πω και εγώ τη γνώμη μου για το θέμα της συζήτησης σήμερα, ξέρετε, πρέπει η κοινωνία κάποια στιγμή να μαθαίνει αυτό που γίνεται και πρέπει να βρούμε τρόπους να σπάσουμε τα στεγανά της παραπληροφόρησης και να πληροφορούμε εμείς τους ανθρώπους. Και είναι δύσκολο.

Οι αγώνες των εκπαιδευτικών, της εκπαιδευτικής κοινότητας, όλο το προηγούμενο διάστημα για να στηριχθεί το δημόσιο σχολείο είναι καθαροί. Η προσπάθεια ενότητας σε μία αξιολόγηση που οδηγεί σε κατηγοριοποίηση σχολείων, συναδέλφων, παιδιών είναι και αυτή, νομίζω, τα τελευταία χρόνια έντονη απ' τη δική σας τη μεριά. Σαν απάντηση σ' αυτό τι έχουμε; Χρειάζεται να το δούμε και να το αντιμετωπίσουμε έτσι όπως του πρέπει.

Έχουμε έναν αυταρχισμό που θυμίζει άλλες εποχές, δηλαδή οι διώξεις των εκπαιδευτικών γιατί τόλμησαν να συμμαχήσουν με γονείς και μαθητές να στηρίξουν το δημόσιο σχολείο και μέσα από τα συνδικάτα, μέσα απ' τα σωματεία τους να προχωρήσουν σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις, εδώ στον Πειραιά τα πράγματα είναι πρωτόγνωρα και δεν νομίζω μόνο στον Πειραιά δηλαδή, με έναν διευθυντή εκπαίδευσης, ιδιαίτερα στη Δευτεροβάθμια, να με ακούσει να μου κάνει και μένα μήνυση γιατί έχει πάρει σειρά όλο τον κόσμο, ο οποίος κινείται σε εποχές που θυμίζουν σκοτεινές εποχές για τη χώρα και από την άλλη ως απάντηση στην κινητοποίηση των εκπαιδευτικών εχθές είχαμε μια πρωτοφανή επίθεση η οποία δεν έπαιξε γιατί δεν βολεύει να παίζει στα κανάλια.

Νομίζω ότι το πρώτο πράγμα που πρέπει να δούμε και ως Τοπική Αυτοδιοίκηση εμείς και εσείς και όλοι μαζί πιο έντονα είναι να αποκαλύψουμε την προσπάθεια που κάνεις εσύ να αναδείξεις πλευρές στήριξης του δημόσιου σχολείου, ποια είναι η απάντηση από την άλλη πλευρά και τη βάζω στην άλλη πλευρά γιατί είναι συνειδητή επιλογή να στέκεται στην άλλη αυτή η κυβέρνηση αυτό το διάστημα.

Είπε ο Δήμαρχος, νομίζω έβαλε και το πλαίσιο της συζήτησης. Εγώ έτσι με δύο - τρία παραδείγματα να πω στο δικό μου τον Δήμο τι συμβαίνει, έτσι; Υποχρηματοδότηση σχολείων. Ξεκινάμε από την υποχρηματοδότηση των Δήμων για να φτάσουμε εκεί. Όταν για παράδειγμα, εγώ με δυο - τρία παραδείγματα να σας το πω, δώσανε 1^η/1^{ου} του '24, από

1^η/1^{ου} του '24 ένα φιλοδώρημα 70 ευρώ στους εργαζόμενους των Δήμων, είναι φιλοδώρημα, 40 ευρώ πρέπει να είναι καθαρά στην τσέπη των ανθρώπων για να πάνε στο σούπερ μάρκετ. Αυτό για τον Δήμο, το δικό μου Δήμο σημαίνει 980 χιλιάδικα τον χρόνο. Δεν μας τα έδωσε κανείς. Κάναμε μια προσπάθεια, κάναμε όλη την πόλη LED, στόχος να εξοικονομήσουμε χρήματα, να μπορέσουμε να τα δώσουμε να καλύψουμε όλες τις ανάγκες. 60% μείωση στις κιλοβατώρες, το ξέρουν οι Δήμαρχοι, πάνω από 60% και οι άνθρωποι που μας ακούν δηλαδή από τους λογαριασμούς σπίτι τους πάνω από 60% τα χρήματα που ο Δήμος πληρώνει για να καλύψει τις ανάγκες σε ηλεκτρικό ρεύμα που κάλυπτε πριν.

Το τέλος ταφής εμείς στην Αττική Οδό το βιώνουμε, τι θέλει να κάνει; Επειδή η κυβέρνηση, οι κυβερνήσεις απέτυχαν να διαχειριστούν τα σκουπίδια γιατί το κριτήριό τους δεν ήταν η διαχείριση των απορριμμάτων, ήτανε πώς κάποια επιχειρηματικά συμφέροντα θα κερδίζουν είτε κάδων, εννοείται και με τα σκουπίδια, μετακυλύουν ένα πρόστιμο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την κεντρική κυβέρνηση στους Δήμους. Δηλαδή εμείς αντί για 2 εκατομμύρια που δίνουμε τον χρόνο για να κάψουμε τα σκουπίδια μας γιατί δεν κάνουμε κάτι άλλο, θα έπρεπε να πληρώσουμε 4 εκατομμύρια. 4 εκατομμύρια 100 χιλιάδες. Από χρήματα που δεν έχουμε. Έτσι;

Δεν είναι ότι το πήραν πίσω, απλά ψάχνουν να βρουν τον εισπράκτορα, να μην είναι η Περιφέρεια, να είναι κάποιος άλλος, τέλος πάντων, ψάχνουν να βρουν ποιος θα έχει τον ρόλο του κακού.

Αυτά γιατί τα λέω; Γιατί αυτά συνθέτουν μια ασφυκτική κατάσταση. Όταν ο Δήμος Κερατσινίου - Δραπετσώνας έχει 20 εκατομμύρια για μισθοδοσία και απ' τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους παίρνει τα 11 αντί για τα 30 που έπρεπε να παίρνει, τα οποία τα παίρνει απ' την τσέπη μας για να τα στείλουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση αλλά δεν τα στέλνουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αυτό περιγράφει ένα κλίμα μέσα στο οποίο εμείς πρέπει να κινηθούμε. Και επειδή συνδέεται και άμεσα το έβαλε ο Δήμαρχος, θα το βάλω και εγώ, το τι Δήμους έχουμε, έχει να κάνει και με το τι σχολεία θέλουμε να έχουμε.

Όταν έχουμε Δήμους, λοιπόν, που τους αφαιρείς το δικαίωμα να στηρίζουν τα σχολεία τους γιατί αυτό κάνεις με την υποχρηματοδότηση που με δύο - τρία παραδείγματα ανέφερα παραπάνω, καταλήγει στο θέμα και πώς

θα επιβιώσουν τα σχολεία της πόλης σου. Και έρχονται και εδώ πρόσθετες δυσκολίες. Πάλι με παράδειγμα, γιατί τα παραδείγματα καμιά φορά βοηθούν να βλέπετε και εσείς απ' τη δική σας τη μεριά τι αντιμετωπίζουμε εμείς και θα κάνω και ένα σχόλιο μετά γιατί γίνεται προσπάθεια να φαίνεται ότι εμείς είμαστε το πρόβλημα και όχι οι κυβερνήσεις, έτσι; Δες τε λίγο, εμείς όταν ήτανε δύο Δήμοι, ο Δήμος Δραπετσώνας είχε 13 σχολικές μονάδες. Έπαιρνε το 2008 - 2009 κοντά στις 400.000 ευρώ για να καλύπτει τις λειτουργικές δαπάνες. Σήμερα ο ενιαίος Δήμος Κερατσινίου - Δραπετσώνας με 78 σχολικές μονάδες παίρνει 600.000 ευρώ, παιδιά. Δες τε τα νούμερα. Είναι τρομακτικά. Και δεν έχει να κάνει μόνο με τις ανατιμήσεις που έχουμε να αντιμετωπίσουμε, έχει να κάνει και με τους καθαρούς αριθμούς. 13 σχολικές μονάδες 400 χιλιάδες και πάλι δεν λύνανε τα λειτουργικά μας ζητήματα αλλά ήταν αλλιώς τα πράγματα, 78 σήμερα 600 χιλιάδες ευρώ.

Μόνο αυτό, το είπε και ο Δήμαρχος, εμείς για να έχουμε καθαρά σχολεία και όχι να έχουμε σχολεία, πώς να σας το πω (:), που με 3 ώρες ο καθαριστής ή η καθαρίστρια θα πάει να κάνει τι; Για να καταφέρουμε να έχουμε καθαρά σχολεία τι κάνουμε; Αντί για τους 60 - 62, προσέξτε τι μας έλεγε το Υπουργείο Εσωτερικών; Ότι εμείς βάζουμε κάποια επειδή είμαστε πολύ καλοί στα μαθηματικά, άριστοι είμαστε, τέλος πάντων, βάζουμε έναν αλγόριθμο και σας λέμε ότι εμείς σας δίνουμε γιατί αυτό πρέπει να γίνεται με βάση τις αίθουσες που έχετε 92 σχολικούς καθαριστές ή καθαρίστριες, οι οποίοι θα δουλεύουν τρίωρο.

Εμείς δεν πήραμε αυτή την απόφαση, πήραμε την απόφαση ότι για να καλύψουμε τις ανάγκες των σχολείων μας θέλουμε 100 καθαριστές. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι εμείς πρέπει να βρίσκουμε από χρήματα που δεν έχουμε αν θέλουμε να έχουμε καθαρά σχολεία 600 χιλιάδες ευρώ παραπάνω τον χρόνο για να καλύψουμε αυτά που το Υπουργείο Εσωτερικών δεν δίνει για να αντιμετωπίσει ένα πρόβλημα το οποίο πρέπει να αντιμετωπιστεί. Ή όταν μας δίνουν σε μας 250 χιλιάδες ευρώ τον χρόνο ως ΣΑΤΑ για να αντιμετωπίζουμε κτιριακά προβλήματα των σχολείων μας κοροϊδεύουν, παιδιά, δηλαδή πετούγιες να αλλάξουμε σε σχολεία που κατά τα 80% είναι σχολεία τα οποία είναι παλιά, είναι γερασμένα, βγάζουνε συνεχώς προβλήματα, και πετούγιες να αλλάξουμε πάλι αυτά τα χρήματα δεν φτάνουν.

Αυτή είναι η κατάσταση, αυτή πάμε να διαχειριστούμε. Και όσο δεν αντιδρούμε εμείς απ' τη μεριά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και δεν αντιδρούμε και υπάρχει εξήγηση γιατί δεν αντιδρούμε, έτσι το μεγάλο κομμάτι των ανθρώπων στην Αυτοδιοίκηση προέρχονται από το κυβερνητικό κόμμα. Δεν ξέρω για πόσο ακόμα θα μπορούν να κρύβουν την πραγματικότητα και να παίρνουν ευθύνες που δεν τους αναλογούν αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα.

Αυτή την κατάσταση έχουμε να αντιμετωπίσουμε, δεν είναι αντίστοιχη αντίδραση δική μας. Έτσι; Και φτάσαμε και στο κερασάκι της τούρτας.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, λοιπόν, έρχονται και καταργούν και τις Σχολικές Επιτροπές. Ήδη τα βιώνουμε, εμείς δεν έχουμε ακόμα καταφέρει να συνέλθουμε, να έρθουμε σε μια κατάσταση να μπορούμε να ανταποκρινόμαστε στις ανάγκες των σχολείων. Έτσι; Κατάργησαν τις Σχολικές Επιτροπές. Γιατί το έκαναν; Ψάχνει κάποιος να βρει μια λογική εξήγηση. Δεν βρίσκει, παιδιά. Πέρα από το ότι τους ενδιαφέρει να καθιερωθεί ακόμα πιο έντονα ένα κλίμα αδιαφάνειας, ένα κλίμα μη..., να μην γνωρίζει το ένα σχολείο τι γίνεται στο διπλανό του, σε αυτές τις Σχολικές Επιτροπές τι είχαμε; Είχαμε εκπροσώπους των εκπαιδευτικών, εκπροσώπους των σχολείων, είχαμε αρκετούς ανθρώπους, τέλος πάντων, οι οποίοι ήτανε τα μάτια και τα αυτιά μας στα σχολεία της πόλης και μας δίναν τη δυνατότητα να είμαστε πιο κοντά στα προβλήματα. Σήμερα δεν το έχουνε και ήδη φαίνεται το πρόβλημα.

Φαίνεται το πρόβλημα γιατί εμείς για παράδειγμα χρησιμοποιούσαμε τις Σχολικές Επιτροπές και νομίζω το έκαναν και οι άλλοι Δήμαρχοι, έτσι (;), το ξέρω ότι το κάνανε, δίναμε στις Σχολικές Επιτροπές, επειδή δεν έφταναν τα χρήματα του κράτους, δίναμε χρήματα από τον δημοτικό προϋπολογισμό, κόβαμε ένα μας χέρι για να ενισχύσουμε το άλλο, τέλος πάντων, δεν κάναμε έργα που είχαν ανάγκη οι άνθρωποι για να καλύψουμε τις δικές τους ανάγκες και τα ρίχναμε στα σχολεία μας, μέσα από τις Σχολικές Επιτροπές, και μπορούσαμε πιο γρήγορα, πιο άμεσα να λύνουμε ζητήματα που σήμερα δυσκολευόμαστε να τα λύσουμε. Και αυτό πρέπει να το δούμε.

Νομίζω ότι κάνετε και μια προσπάθεια να έχετε μια συνολική εμπειρία απ' όλους τους Δήμους για το πώς περπατάει αυτή η ιστορία, δεν περπατάει. Άρα μερικές φορές και ο τρόπος που επιλέγεις αυτή την κεντρική πολιτική να την περνάς προς τα κάτω έχει και αυτός από μόνος του μία αξία. Η κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών σε μας έχει στοιχίσει. Έχει στοιχίσει γιατί οι Δήμοι δεν είναι ακόμα έτοιμοι με διαγωνισμούς να καλύψουν τις ανάγκες των σχολείων, γιατί τα χρήματα που δίνουμε στους διευθυντές απ' τη στιγμή που έχουμε δρομολογήσει διαγωνισμούς για να καλύπτουμε τις ανάγκες των σχολείων είναι ένα φιλοδώρημα, να κάνουμε τι οι άνθρωποι; Γιατί τους μεταφέραμε και άλλες ευθύνες που δεν τις έχουν. Το έργο των διευθυντών των σχολείων πρέπει να είναι κυρίως παιδαγωγικό. Δεν είναι για να μοιράζονται, να διαχειρίζονται την κακομοιριά τους.

Νομίζω ότι και αυτό με την κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών είναι ένα θέμα - ζήτημα που καίει και θα το βρούμε μπροστά μας και το βρίσκουμε συνέχεια, θα το βρίσκουμε από δω και πέρα συνέχεια μπροστά μας.

Και κλείνω και εγώ έτσι για να μπορέσουμε μετά να κάνουμε συζήτηση, παιδιά, αναδεικνύεται, πρέπει να αναδείξουμε, είναι ένα τεράστιο πρόβλημα που αυτή τη στιγμή νομίζω ότι αντιμετωπίζεται σε όλη την Ελλάδα, δεν νομίζω ότι υπάρχει Δήμος που να ξεχωρίζει απ' αυτό. Ποιο είναι; Το 80% των σχολικών μονάδων που έχω στην πόλη είναι γερασμένες. Είναι κτίρια που φτιάξαμε πριν 40 - 50 χρόνια. Και δεν καλύπτουν τις εκπαιδευτικές ανάγκες τις σύγχρονες, ένα και δύο: υπάρχει μεγάλο θέμα για την ασφάλεια των παιδιών. Ζούμε σε μια περιοχή που είναι σεισμογενής και αυτό δεν πρέπει να το θυμόμαστε κάθε φορά που θα συμβαίνει ένα γεγονός ή στη χώρα - είτε παγκόσμια και θα μας χτυπάει ένα καμπανάκι συναγερμού.

Πού βρισκόμαστε σήμερα; Βρισκόμαστε σε μια χώρα που δεν υπάρχει κεντρικός σχεδιασμός για την ανανέωση των σχολικών μονάδων. Δεν υπάρχει πια ο ΟΣΚ, έγινε ΚΤΥΠ, δεν υπάρχει ΚΤΥΠ, εδώ μες στην πόλη 10 χρόνια τα μόνα κτίρια που έχουν δημιουργηθεί είναι με τη μορφή των ΣΔΙΤ, δύο έχουμε σε όλη την πόλη, με τη μορφή των ΣΔΙΤ που είναι μιας άλλης συζήτησης, νομίζω πρέπει να το αναδείξετε κάποια στιγμή τι σημαίνει αυτό, πώς ένας επιχειρηματίας, περιέγραψε και ο Δήμαρχος με άλλα παραδείγματα, με ξένα χρήματα, με δανειακά χρήματα, με δικά μας χρήματα δημιουργεί

σχολικές μονάδες οι οποίες στοιχίζουν πανάκριβα στο ελληνικό κράτος, όμως εγώ δεν έχω δει να χτίζεται κάτι άλλο. Πριν 6 χρόνια βάλαμε πλάτη γιατί έπρεπε να το κάνουμε για να στηρίξουμε την υποχρεωτική προσχολική αγωγή, αποδεχθήκαμε γιατί δεν μπορούσε να γίνει αλλιώς σε εκείνη τη φάση, να βάλουμε προκατασκευασμένες αίθουσες σε οικόπεδα του Δήμου για να στεγάσουν τα προνήπιά μας, έξι χρόνια έλεγαν, εκείνοι το λέγανε, δεν το λέγαμε εμείς ότι είναι, πώς να σας το πω (;), η διάρκεια ζωής αυτών των παρεμβάσεων, έχετε ακούσει εσείς να μιλάνε σήμερα για το πώς θα φτιάξουμε νηπιαγωγεία, τουλάχιστον σ' αυτούς τους χώρους; Εγώ δεν το έχω δει, ούτε υπάρχει κάποιο πρόγραμμα που να τρέχει, ούτε έχω δει καμία διάθεση ούτε από το Υπουργείο Παιδείας, ούτε από το Υπουργείο Εσωτερικών να μπαίνει αυτό το ζήτημα.

Κλείνοντας λοιπόν θέλω να πω ότι πρέπει να ξεχωρίσουμε και πρέπει να βρούμε τρόπο όσοι Δήμαρχοι το βλέπουμε μπροστά μας, που δεν είμαστε πολλοί, πρέπει να γίνουμε περισσότεροι, ότι σ' αυτή τη χώρα πρέπει να μπει ένα πρόγραμμα, ένα σχέδιο για τα επόμενα χρόνια, ένα σχέδιο δεκαετίας, δεκαπενταετίας, που θα λέει ότι στη θέση των γερασμένων σχολικών μονάδων που έχουμε είναι θέμα ασφάλειας για τα παιδιά, είναι θέμα προοπτικής για τα παιδιά, πρέπει να φτιαχτούν σύγχρονα σχολικά κτίρια. Και νομίζω ότι αυτό είναι ένα αίτημα που πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να συσπειρωθούν Δήμαρχοι, Σύλλογοι των Εκπαιδευτικών, οι γονείς, γιατί πρόκειται όπως νομίζω όλοι καταλαβαίνουμε για το μέλλον και την ασφάλεια των παιδιών μας.

Ευχαριστώ για τη δυνατότητα γι' αυτή την παρέμβαση, θα συνεχίσουμε μετά.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον Χρήστο τον Βρεττάκο, τον Δήμαρχο Κερατσινίου - Δραπετσώνας για την τοποθέτησή του και για τα συγκεκριμένα στοιχεία και αρκετά αποκαλυπτικά που ανέφερε και ιδιαίτερα και για το κρίσιμο θέμα των σχολικών κτιρίων και των υποδομών και ενημερώνουμε ότι ήδη ως Διδασκαλική Ομοσπονδία είμαστε σε διαδικασία συλλογής στοιχείων όσον αφορά τα κοντέινερς στην προσχολική αγωγή, που μπήκαν με τον Νόμο του '18 προκειμένου να υλοποιηθεί αυτό το πρόγραμμα και με βάση και το νομοθετικό πλαίσιο έπρεπε μέσα στην εξαετία αυτά να έχουν αντικατασταθεί, τίποτα απ' αυτά δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα, κάτι το

οποίο εγείρει και σοβαρά ζητήματα ασφάλειας. Είναι ένα ζήτημα που και ως Διδασκαλική Ομοσπονδία το θέτουμε στην προτεραιότητα και των διεκδικήσεων αλλά και της ανάδειξης το επόμενο διάστημα. Νομίζω ότι μπορούμε αυτά να τα κουβεντιάσουμε και στην πορεία, γιατί ήδη έρχονται κάποια ερωτήματα σε σχέση με την προσχολική και τα νηπιαγωγεία. Έτσι υπενθυμίζω σε όσους μας παρακολουθούν και όσες μας παρακολουθούν ότι τα ερωτήματα μπορούν να μπαίνουν στην πλατφόρμα, στη φόρμα Google Forms που βρίσκεται στο κάτω μέρος του YouTube γιατί υπάρχει το περιθώριο και θα δοθεί η δυνατότητα να απαντηθούν και να γίνει και συζήτηση.

Τον λόγο έχει ο Ηλίας ο Σταμέλος, ο Δήμαρχος της Καισαριανής.

Η. ΣΤΑΜΕΛΟΣ: Καλησπέρα ξανά σε όλους. Αρκετά ειπώθηκαν, θα βάλω και εγώ τη δικιά μου συμβολή σ' αυτή την κουβέντα.

Καταρχήν πρέπει να ξεκινήσω με τη συμπαράσταση στον αγώνα των εκπαιδευτικών ενάντια στην αξιολόγηση, έχουμε και σαν Δημοτικό Συμβούλιο πάρει απόφαση και έχουμε καταδικάσει αυτές τις διώξεις που γίνονται στους εκπαιδευτικούς που αγωνίζονται ενάντια σ' αυτή την αξιολόγηση, επίσης θέλουμε να καταδικάσουμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο αυτό που έγινε εχθές στο κέντρο της Αθήνας, που υποδέχθηκαν τους εκπαιδευτικούς, αυτούς που εκπαιδεύουν τα παιδιά μας με τα ΜΑΤ, με τα χημικά, δεν είναι η πρώτη φορά βέβαια, δεν είναι μόνο στους εκπαιδευτικούς, αυτό συμβαίνει σε όλες τις κατηγορίες των εργαζόμενων που αγωνίζονται και διεκδικούν, το έκαναν φυσικά και με τους εκπαιδευτικούς.

Σε σχέση με την υποχρηματοδότηση των σχολείων ειπώθηκαν αρκετά, νομίζω ότι είναι κοινή αντίληψη ότι τα λεφτά που δίνονται για τα σχολεία δεν φτάνουν στοιχειωδώς για τη συντήρησή τους. Και εννοούμε για τη συντήρησή τους γιατί ακριβώς όλα τα σχολεία και τα δικά μας, εμείς είμαστε πιο μικρός Δήμος απ' τους προηγούμενους που μίλησαν, είναι παλιά σχολεία. Το παλιότερο σχολείο που έχουμε του Βενιζέλου του χρόνου θα κλείσει 100 χρόνια λειτουργίας. Είναι το μεγαλύτερο σχολείο στην πόλη. Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι αυτά τα σχολεία απαιτούν αυξημένες δαπάνες συντήρησης, προκειμένου να είναι ασφαλή, προκειμένου να μπορέσουν τουλάχιστον να εξυπηρετούνται οι ελάχιστες ανάγκες.

Τα χρήματα που δίνονται είναι ελάχιστα. Π.χ. εμάς για 21 σχολικές μονάδες και 3.000 μαθητές δίνονται για συντήρηση 66.000 ευρώ τον χρόνο. Καταλαβαίνετε ότι ελάχιστα πράγματα μπορούν να γίνουν.

Δίνονται 66.000 και απ' την άλλη μεριά εδώ υπάρχει και ένα παράδοξο. Βγάζουνε προγράμματα για τα σχολεία, ας πούμε όπως είναι το Μαριέττας Γιαννάκου, Φοίβος και Αθηνά κτλ. Τι γίνεται μ' αυτά τα σχολεία; Επειδή τα σχολεία τα δικά μας έχουνε κτιστεί τα περισσότερα ή έχουνε κτιστεί με την ΚΤΥΠ ή τα περισσότερα δεν έχουν άδειες, πάμε στην ΚΤΥΠ να βρούμε τις άδειες με τις οποίες τα έχτισαν, δεν έχουν άδειες. Ψάχνεις στο Κράτος που φαίνονται ότι είναι γι' αυτό το σχολείο που σας ανέφερα ότι είναι ο ιδιοκτήτης, δεν βρίσκεις πουθενά τα χαρτιά αυτά. Και έρχεται στο πρόγραμμα Μαριέττα Γιαννάκου και σου λέει: πρέπει να έχεις άδεια προκειμένου να πάρεις αυτή τη λειψή χρηματοδότηση, προκειμένου να κάνεις αυτές τις συντηρήσεις. Έρχεσαι στα άλλα σχολεία, σου ζητάνε άδειες, για σχολεία που λειτουργούν, που είναι παιδιά μέσα, που λειτουργούν, δεν είναι σχολεία κλειστά. Που λειτουργούν τα σχολεία αυτά. Και σου έχουνε δώσει, εντάξει, μπορεί να μην έχουμε όλα αυτά, τα ποσά που διακινούνται είναι ελάχιστα σε σχέση με τις ανάγκες, λίγα σχολεία θα πάρουν αλλά το πρόβλημα εξακολουθεί να παραμένει. Δεν μπορείς, δηλαδή, να κάνεις παρεμβάσεις έτσι ώστε τα σχολεία να αξιοποιήσεις οποιαδήποτε χρηματοδότηση έτσι ώστε να κάνεις ορισμένες παρεμβάσεις βελτίωσης των σχολείων.

Κάναμε την προηγούμενη βδομάδα συνάντηση με τον Υπουργό Εσωτερικών, τον κ. Λιβάνιο, που του θέσαμε αυτά τα ζητήματα. Είπε ότι θα παρέμβει, θα το δούμε, να λύσει αυτό το ζήτημα σε σχέση με τις αδειοδοτήσεις κτλ. Έχουμε σχολεία που κτίστηκαν σε εκτάσεις τότε που υπήρχε ανάγκη, γιατί οι πόλεις και ιδιαίτερα πόλεις σαν τη δική μας που ήταν προσφυγική πόλη με πολύ λίγους χώρους κτλ., κτίστηκαν σχολεία γιατί ήταν αναγκαίο να κτιστούν στα όρια του Υμηττού που έχει να κάνει με τα δασικά. Αυτά εξακολουθούν να μην αναγνωρίζονται, π.χ. υπάρχουν σχολεία και νηπιαγωγεία που εμείς τα τροφοδοτούμε από τον δημοτικό φωτισμό, γιατί δεν δίνει η ΔΕΗ, πώς το λένε (;), ρεύμα αν δεν της πας την άδεια η οποία όμως άδεια δεν υπάρχει.

Θέλω να πω, δηλαδή, ότι απ' τη μια μεριά έχουμε μία σοβαρή υποχρηματοδότηση των σχολείων και απ' την άλλη έχουμε μια σειρά από

προβλήματα που το ίδιο το κράτος δεν λύνει, προκειμένου να κάνεις βήματα όσον αφορά τη στήριξη των σχολείων.

Τι άλλο έχουμε; Και βέβαια είναι σωστό αυτό που ειπώθηκε, το ίδιο συμβαίνει και με μας, δεν μπορεί να ήταν αλλιώς, ότι ρίχνουν την ευθύνη στους Δήμους όταν την ίδια στιγμή με την ίδια πολιτική κόβουν, περικόπτουν τη χρηματοδότηση των Δήμων ακόμα και απ' αυτές τις θεσμοθετημένες δαπάνες, αυτά που έχουν νομοθετηθεί δηλαδή τα χρήματα για τους Δήμους, χωρίς να λέμε εμείς ότι αυτά τα χρήματα φτάνουν για να καλύψουν τις ανάγκες των Δήμων, γιατί σήμερα υπάρχουν πολύ περισσότερες ανάγκες αλλά ούτε αυτά δεν δίνονται, δίνονται πολύ λιγότερα.

Οι Δήμοι τι κάνουν για τα σχολεία; Και ο δικός μας. Παρά τις δυσκολίες αυτές προσπαθούμε να στηρίξουμε, δηλαδή τα σχολεία γιατί ακριβώς είναι τα παιδιά του λαού τα οποία, τα δικά μας παιδιά, τα οποία φοιτούν εκεί. Και θέλουμε να τα στηρίξουμε με όποιο τρόπο μπορούμε, με ό,τι δυσκολίες έχουμε. Το λέω δυσκολίες γιατί και εμείς πληρώνουμε π.χ. ένα μέρος του ρεύματος το πληρώνουμε στις..., το πληρώνει ο Δήμος, για ορισμένα απ' αυτά τα σχολεία που σας ανέφερα. Ή για τις καθαρίστριες που ειπώθηκε.

Εμάς, μας είπαν και μας με τα τρίωρα, με 3ωρο δεν καθαρίζεις σχολείο, το καταλαβαίνουμε όλοι, αυτοί που είμαστε τουλάχιστον εδώ στη συζήτηση, κάναμε 8ωρο, πήραμε 15 καθαρίστριες και για να μπορέσουμε να καλύψουμε τα κενά πληρώνουμε και 7 απ' τον Δήμο. Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι και ακόμα και το ζήτημα της καθαριότητας η συμβολή των Δήμων είναι σημαντική μέσα απ' αυτή τη δυσκολία που υπάρχει. Μέσα απ' αυτή τη δυσκολία την οποία όλοι έχουμε την οικονομική.

Δεν μιλάω για τα συνεργεία του Δήμου που συμβάλλουν καθημερινά στο να αποκαθίστανται μικρές βλάβες. Που συμβαίνουν στα σχολεία και θα συμβαίνουν το επόμενο διάστημα.

Ή υπάρχουν ζητήματα τα οποία φυσικά εμείς τα έχουμε στο κέντρο της προσοχής νομίζω όλοι, σε σχέση με τις..., γίνεται το εξής: πληρώνουν τα σχολεία ΦΠΑ. Γιατί να πληρώνουν ΦΠΑ; Εμείς λέμε να μην πληρώνουν ούτε ρεύμα, ούτε να πληρώνουν νερό. Επιχείρησαν σε μας να κόψουν σε ένα δημοτικό σχολείο το ρεύμα, γιατί είχε καθυστερήσει να

πληρωθεί. Φυσικά δεν έγινε αυτό κάτω απ' την παρέμβαση τη δική μας. Ή μας στέλνουν τον λογαριασμό για την ΕΥΔΑΠ, για νερά δηλαδή που μένουν απλήρωτα γιατί μπροστά μπαίνουν οι άλλες ανάγκες οι καθημερινές που υπάρχουν.

Γιατί δηλαδή πρέπει να πληρώνουν το ρεύμα σ' αυτή την τιμή τα σχολεία; Και φυσικά εδώ μπαίνει το ζήτημα της ιδιωτικοποίησης, το οποίο έχει εκτινάξει απ' τη μια μεριά της τιμής του ρεύματος που την πληρώνουν και τα σχολεία και οι Δήμοι και απ' την άλλη έχει εκτινάξει τα κέρδη αυτών που είναι, έχουνε μπει στην ενέργεια, των παράσιτων, των μεγάλων επιχειρήσεων, τα ξέρουμε όλοι πολύ καλά. Ή μιλάμε για ασφάλεια των σχολείων και δεν είναι επιλέξιμη δαπάνη ο έλεγχος των μηχανολογικών και ηλεκτρικών εγκαταστάσεων. Ή απ' την άλλη μεριά σου ζητάνε για να πάρεις βεβαίωση απ' την Πυροσβεστική άδεια του σχολείου που δεν στην δίνουνε την άδεια, εννοώ την κτιριακή.

Θέλω να πω δηλαδή υπάρχει ένα σύνολο προβλημάτων που αποδεικνύει τι κατά τη γνώμη μας; Αποδεικνύει ότι εδώ έχουμε μία στοχευμένη πολιτική η οποία δεν έχει χρήματα για τις λαϊκές ανάγκες και είναι πρώτη στη λαϊκή ανάγκη τα σχολεία και οι ανάγκες των παιδιών, αλλά έχει χρήματα για να δίνονται πέρα από τους επιχειρηματικούς ομίλους και τα σχέδια που μέχρι και εδώ στην Αττική τα βλέπουμε πώς αναπτύσσονται τα σχέδια για το παραλιακό μέτωπο, εκεί υπάρχουν λεφτά για το παραλιακό μέτωπο ή για το Λάτση με την πόλη των πλούσιων και όλα αυτά, εκεί δίνονται με φαστ τρακ διαδικασίες άδειες, στα σχολεία δεν μπορούν να πάρουν άδειες ή δίνονται επιδοτήσεις ή το μεγάλο πακέτο που νομίζω ότι δεν πρέπει να βγει απ' την προσοχή από κανέναν μας είναι τα 800 δισεκατομμύρια τα οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση στρέφει για τις πολεμικές δαπάνες που πέρα από την προετοιμασία, δεν φτιάχνουν όπλα για να τα έχουνε για τις επιδείξεις, το καταλαβαίνουμε όλοι, φτιάχνουν όπλα για τον επόμενο πόλεμο, για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα τα μεγάλα συμφέροντα, αλλά αυτά τα χρήματα την ίδια στιγμή θα λείψουν από τις λαϊκές ανάγκες και απ' τα σχολεία και απ' τις άλλες ανάγκες που έχει ο κόσμος σήμερα.

Άρα λοιπόν το πρόβλημα της χρηματοδότησης των σχολείων είναι πρώτα απ' όλα πρόβλημα πολιτικό, έχει στοχεύσεις, σε αυτή την πολιτική, αυτή την ενιαία πολιτική υπηρετούνε και τα Ωνάσεια σχολεία και όλα

τα άλλα πώς θα ονομαστούν την επόμενη περίοδο, θα έχουμε, δηλαδή, τέτοια κατηγοριοποίηση των σχολείων και στους Δήμους μας, σε μας δεν έχουμε στην αρχική φάση αλλά θα έχουμε σε επόμενη, δεν έχει σημασία πού επιλέγουν να κάνουνε πρώτα την κατηγοριοποίηση αλλά θα την έχουμε, είναι προβλήματα, λοιπόν, που πρέπει να τα δούμε ενιαία.

Νομίζω ότι το ζήτημα με τις Σχολικές Επιτροπές που καταργήθηκαν πέρα από την απίστευτη και στο δικό μας καταργήθηκαν, καταργήθηκαν στους Δήμους κάτω από 100.000, και στον δικό μας τον Δήμο μας πέραν ότι προσέθεσαν μια απίστευτη γραφειοκρατία στους Δήμους απ' τη μια μεριά αλλά και στους διευθυντές απ' την άλλη, δηλαδή ο διευθυντής για οποιοδήποτε έξοδο πρέπει να κάνει ολόκληρη τη διαδικασία αυτή που γίνεται και στους Δήμους, δηλαδή ένας εκπαιδευτικός πρέπει να μάθει και τη λειτουργία του Δημόσιου Λογισμικού, προκειμένου να μπορεί να πάρει 20, 10, 50 ευρώ καθημερινά για τις ανάγκες που έχει το σχολείο.

Νομίζω ότι πρέπει να το καταλαβαίνουμε, εγώ έτσι τουλάχιστον το καταλαβαίνω, ως ένα ακόμα βήμα να περάσουν την ευθύνη των Δήμων τα σχολεία συνολικά, είναι στην αλυσίδα αυτή, να απαλλαγεί το κεντρικό κράτος απ' αυτή την ευθύνη. Και εκεί να αναπτυχθούν τα διάφορα άλλα φιντάνια που έχει να κάνει είτε με τους χορηγούς, είτε να καλούν τον κόσμο, τους γονείς, δηλαδή, να βάλουν το χέρι στην τσέπη για να στηρίξουν τις ελλείψεις, δηλαδή και ή οι Δήμοι να βάλουν καινούργια φορολογία στους πολίτες προκειμένου να ανταποκριθούν σ' αυτές τις ανάγκες.

Άρα τα ζητήματα αυτά τα οποία έχουμε μπροστά μας, που δένονται όλα μαζί με την έννοια της ενιαίας βάσης που έχουν αυτά τα προβλήματα, μιας πολιτικής, δηλαδή, που θέλει να εξυπηρετήσει συγκεκριμένα συμφέροντα και εξυπηρετεί συγκεκριμένα συμφέροντα, και που υπηρετείται απ' όλες τις κυβερνήσεις που πέρασαν, τουλάχιστον την τελευταία 15ετία ξέρουμε ότι δεν άλλαξε τίποτα σ' αυτή την κατεύθυνση.

Φυσικά στο επίκεντρο σε μας και εμείς βάζουμε το ζήτημα της διεκδίκησης για τα σχολεία, νέα σχολεία δεν είναι επιλέξιμα, μας το έχουνε πει καθαρά σε όλες τις συζητήσεις, η οικοδόμηση νέων σχολείων δεν είναι επιλέξιμο, μόνο μ' αυτό τον τρόπο που ανέφερε νομίζω ο κ. Βρεττάκος με τα ΣΔΙΤ που ξέρουμε τι σημαίνει για ένα σχολείο ΣΔΙΤ ή τουλάχιστον η πρώτη εμπειρία λέει, είναι αρνητική, δεν έχει να κάνει με την εξυπηρέτηση των

αναγκών, άρα λοιπόν χρειάζεται κατά τη γνώμη μας να αναδείξουμε τις αιτίες του προβλήματος και να δούμε πώς θα οργανωθεί ακόμα καλύτερα ο ενιαίος αγώνας των εκπαιδευτικών μαζί με τους γονείς, μαζί με την Τοπική Διοίκηση που θέλει να είναι με τον λαό, γιατί δεν είναι όλοι με τον λαό και τις ανάγκες τους, εξυπηρετούν ή θέλουν να είναι γρανάζι των κεντρικών σχεδιασμών, σχεδιασμών που βεβαίως δεν έχουν να κάνουν με τις ανάγκες του κόσμου.

Φυσικά σαν πρώτη παρουσίαση δεν θέλω να πω τίποτα περισσότερο, νομίζω ότι και στη διάρκεια της κουβέντας θα χρειαστεί να πούμε περισσότερα γύρω από τα θέματα τα οποία συζητάμε σήμερα.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον Ηλία τον Σταμέλο, τον Δήμαρχο Καισαριανής, για την τοποθέτησή του, φυσικά για το Ψήφισμα του Δημοτικού Συμβουλίου που αναφέρεται στην αλληλεγγύη προς τον αγώνα των εκπαιδευτικών απέναντι στην αξιολόγηση, στην κατηγοριοποίηση, νομίζω ότι μέσα απ' την τοποθέτηση αναδεικνύονται, νομίζω ότι συμπληρώνονται και οι προηγούμενες τοποθετήσεις, αναδεικνύονται οι αντιφάσεις, ιδιαίτερα και τα προβλήματα που έχουν προκύψει μετά την κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών και να αναφέρω παίρνοντας πάσα απ' αυτό που είπε ο κ. Σταμέλος, ότι και εμείς επιδιώξαμε απ' την αρχή της χρονιάς, ιδιαίτερα στην πρώτη φάση του ανοίγματος των σχολείων που ήρθε στην επιφάνεια πάρα πολλά προβλήματα με τη χρηματοδότηση των σχολείων, με σοβαρές ελλείψεις σε προβλήματα που ήρθαν στην επιφάνεια ακόμη και με ανταλλαγές που είχαμε προϊόντων και ειδών πρώτης ανάγκης ανάμεσα στις σχολικές μονάδες για να λειτουργήσουν, επιδιώξαμε από τότε να έχουμε μία συνάντηση με τον κ. Λιβάνιο, με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών, να καταθέσουμε όλα αυτά τα προβλήματα, να πάρουμε απαντήσεις, ακόμα περιμένουμε. Έφτασε σχεδόν το Πάσχα και ακόμα περιμένουμε.

Είναι και αυτό μια απόδειξη ακόμα πώς επί της ουσίας αντιμετωπίζει η κυβέρνηση, το Υπουργείο, τα Υπουργεία τα αρμόδια όχι μόνο την Ομοσπονδία την καθαυτή αλλά τα ίδια τα προβλήματα τα οποία είναι αποτελέσματα μιας πολύ συγκεκριμένης πολιτικής.

Από κει και πέρα θα κάνω μια προσπάθεια να βάλω ένα πρώτο κύκλο από ερωτήσεις που έχουν έρθει, εννοείται ότι κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου μπορούν να θέτουν

ερωτήματα. Τα ερωτήματα που θα αναφέρω νομίζω ότι μπορούν να τα απαντήσουν όλοι, είναι προς όλους τους Δημάρχους, άρα μπορούν να πάρουν όλοι ένα χρόνο να απαντήσουν και αν στην πορεία προκύψουν και άλλα θα προσθέσω.

Λοιπόν, ξεκινώντας λέμε τα εξής: υπάρχει ένα ερώτημα, που νομίζω ότι έγινε αναφορά και σε αρκετές εισηγήσεις, που λέει το εξής: αν μπορείτε να αναφερθείτε -είναι προς όλους, έτσι;- στο ζήτημα των νηπιαγωγείων, όπου σε πολλές περιπτώσεις έχουν τοποθετηθεί ελαφρού τύπου προκάτ και έξι χρόνια μετά πρέπει όπως προβλεπόταν αρχικά να αντικατασταθούν με μόνιμες κτιριακές υποδομές. Τι γίνεται με την ΚΤΥΠ, τι προβλέπεται για το μέλλον της προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης.

Και συμπληρώνω εδώ ένα ερώτημα που απευθύνεται προς τον κ. Βρεττάκο πιο συγκεκριμένα αλλά νομίζω ότι μπορεί να σχολιαστεί και από τους υπόλοιπους γι' αυτό το συνδένω, που λέει ότι για ποιο λόγο μεταθέτετε την ευθύνη για την καθυστέρηση ανέγερσης σχολικών κτιρίων που θα στεγάσουν τα νηπιαγωγεία στο Υπουργείο Παιδείας; Σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία η μέριμνα για την απόκτηση γης για σχολική χρήση, προγραμματισμού, μελέτη και ανέγερση νέων σχολικών υποδομών εμπίπτει στον τομέα της ευθύνης των Δήμων. Ποιες ενέργειες κάνουν οι Δήμοι προς αυτή την κατεύθυνση, ο Δήμος σας και οι Δήμοι λέω γενικότερα γιατί είναι κάτι που μπορούν να το σχολιάσουν και οι υπόλοιποι.

Επίσης, υπάρχει ένα ερώτημα που λέει το εξής και νομίζω ότι σχετίζεται και με το θέμα της εμπορευματοποίησης και των αποτελεσμάτων αυτής της κατάστασης, λέει: αν εντοπίζετε λόγω των προβλημάτων που υπάρχουν στην κάλυψη των αναγκών ποσοστό μετακύλησης οικονομικών βαρών στους γονείς.

Επίσης, υπάρχει ένα ερώτημα που λέει το εξής: οι ανάγκες των σχολείων είναι κτιριακές, συντήρηση των κτιρίων, αναβάθμιση των κτιριακών υποδομών, ανάγκες καθαριότητας, ανάγκες πάγιων αναγκών, επικοινωνία, ενέργεια, ύδρευση. Ανέγερση γραφείου και συσκευών γραφείου, παιδαγωγικές ανάγκες για θεατρικές, εικαστικές και άλλες δραστηριότητες, για σχολικές βιβλιοθήκες και λογοτεχνία, ανάγκες για την ολοήμερη λειτουργία. Με τη χρηματοδότηση που υπάρχει όλες αυτές οι ανάγκες δεν μπορούν να καταληφθούν. Έχετε υπολογίσει ως Δημοτική Αρχή ή ως ΚΕΔΕ το ύψος της

αύξησης σε ποσοστό ή σε απόλυτους αριθμούς για την κάλυψη βασικών αναγκών της χρηματοδότησης των σχολικών μονάδων; Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι η UNESCO θεωρεί ότι για να λειτουργήσει η εκπαίδευση χρειάζεται το 20% του προϋπολογισμού του κράτους.

Συνεχίζω. Εκτός από την υποχρηματοδότηση, πρόβλημα που συνεχώς χειροτερεύει, υπάρχει και στο σημαντικό ζήτημα της έλλειψης διαφάνειας και ελέγχου που εισήγαγε η κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών. Η επαναθεσμοθέτηση των Σχολικών Επιτροπών δεν πρέπει να είναι ένας απ' τους στόχους πάλης, μαζί με τη γενναία αύξηση των σχολείων, των σχολικών μονάδων;

Συνεχίζω. Βέβαια αυτό απευθύνεται προς την Ομοσπονδία αλλά θα το διαβάσω, μπορεί να σχολιαστεί, θα πούμε και εμείς μια κουβέντα. Δεν θα έπρεπε η ΔΟΕ να κάνει μια αναλυτική έρευνα για τα ζητήματα των αναγκών και της χρηματοδότησης, ώστε να κατατεθεί η πραγματικότητα με συνεντεύξεις τύπου, με επαφές με την ΚΕΔΕ και αγωνιστική διεκδίκηση;

Μια και είμαστε σε τέτοια διαδικασία απαντώ απ' την πλευρά της Ομοσπονδίας, ετοιμάζουμε πρωτοβουλίες και δράσεις σε σχέση μ' αυτό το επόμενο διάστημα και νομίζω ότι και η σημερινή εκδήλωση έχει να κάνει με αυτό το σκοπό και θα πω ότι στην προσπάθεια αυτή ήδη έχουμε κάνει, ζητήσαμε συνάντηση με την ΚΕΔΕ, συναντήσαμε τον Γενικό Γραμματέα, θα αναφερθώ στα αποτελέσματα αυτής της συνάντησης στην πορεία.

Επίσης, υπάρχει ένα ακόμα ερώτημα. Πολλές φορές η συζήτηση σε ό,τι αφορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση, στη συζήτηση για την Τοπική Αυτοδιοίκηση το τριώνυμο: εκπαίδευση, τοπική κοινότητα, αρχές Τοπικής Αυτοδιοίκησης εξαντλείται σε σκέψεις και παρεμβάσεις με επίκεντρο την υλικοτεχνική υποδομή των σχολικών κτιρίων. Ποιο είναι το όραμα για τους κύριους Δημάρχους, για τη δημόσια εκπαίδευση και την προοπτική μιας δημοκρατικής κοινωνίας με πρόσημο την κοινωνική δικαιοσύνη και την αλληλεγγύη.

Υπάρχει ένα ακόμα ερώτημα. Λοιπόν, σε σχέση με τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων στους Δήμους που καταργήθηκαν οι Σχολικές Επιτροπές, θα έπρεπε η ΔΟΕ, απλά αναφέρεται στη ΔΟΕ αυτό αλλά το διαβάζω, θα έπρεπε η ΔΟΕ να διερευνήσει ποιοι Δήμοι έστω και με αυτή

την αύξηση της γραφειοκρατίας κατάφεραν να χρηματοδοτήσουν τα σχολεία. Για παράδειγμα αναφέρεται ένας συγκεκριμένος Δήμος ότι έχουμε πάρει δύο πάγιες προκαταβολές και οι οποίοι δεν έχουν δώσει ούτε την πρώτη. Το διαβάζω γιατί αυτό αναφέρεται βέβαια προς την Ομοσπονδία αλλά νομίζω ότι μπορούν και οι κύριοι Δήμαρχοι να τοποθετηθούν σ' αυτό, τι γίνεται, δηλαδή, σε σχέση με τις πάγιες προκαταβολές, αν υπάρχουν καθυστερήσεις που πώς αυτές προκύπτουν και πώς μπορεί να αντιμετωπιστούν.

Αυτά είναι τα ερωτήματα που έχουν έρθει μέχρι στιγμής. Θέλω να προσθέσω απ' την πλευρά μου και τρία ακόμα ερωτήματα για τη συζήτηση, από την πλευρά τη δική μου δηλαδή.

Το πρώτο είναι το εξής: βέβαια και εμείς κάναμε ως Ομοσπονδία μία προσπάθεια να συναντηθούμε με την ΚΕΔΕ και πράγματι πριν τις γιορτές των Χριστουγέννων είδαμε τον Γενικό Γραμματέα της ΚΕΔΕ, εκεί στη συζήτηση για το λεγόμενο πρόγραμμα χρηματοδότησης σε σχέση με τα έργα συντήρησης των σχολικών υποδομών, έγινε αναφορά στο πρόγραμμα Μαριέττα Γιαννάκου. Από την πλευρά της ΚΕΔΕ δεν μας δόθηκε, γιατί ούτε οι ίδιοι απ' ό,τι καταλάβαμε είχαν μία σαφή κατεύθυνση περί τίνος πρόκειται, δηλαδή για ποιο επίπεδο χρηματοδότησης μιλάμε και για ποιες ακριβώς δαπάνες και ανάγκες θα καλυφθούν μέσα απ' αυτό το πρόγραμμα.

Έτσι θέλω να..., αν μπορείτε να μας σχολιάσετε αυτό το ζήτημα, αν υπάρχει μία πιο συγκεκριμένη εικόνα στους Δήμους σας σε σχέση με το συγκεκριμένο πρόγραμμα, αν υπάρχει κάποια συγκεκριμένη κατεύθυνση και αν έχουν φτάσει κάποια χρήματα, τα οποία αξιοποιούνται προς κάποια κατεύθυνση. Βεβαίως τονίζουμε ότι το ίδιο το ποσό είναι ελάχιστο, έτσι; Δεν το συζητάμε, αλλά ακόμα και αυτό το ποσό σε ποια κατεύθυνση και σε ποια πορεία βρίσκεται.

Επίσης, αν έχετε κάποια εικόνα, κάποια ενημέρωση όσον αφορά το πρόγραμμα για τους αντισησμικούς ελέγχους που υλοποιείται μέσω του Τεχνικού Επιμελητηρίου. Εμείς κάναμε, επίσης, μια προσπάθεια να συγκεντρώσουμε στοιχεία όσον αφορά αυτό το πρόγραμμα, που μάλιστα έχει ανακοινωθεί και σε εκδήλωση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας από τον κ. Λέκκα, τον Πρόεδρο του ΟΑΣΠ πριν περίπου δύο χρόνια στην Καρδίτσα, το οποίο επίσης βλέπουμε να σέρνεται και η εικόνα που έχουμε είναι ότι σε ελάχιστα σχολεία έχει γίνει κάτι. Αν έχετε κάποια εικόνα.

Και επίσης πολλές φορές όταν τίθεται προς την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, προς την κυβέρνηση το θέμα της χρηματοδότησης, η απάντηση είναι και αυτό δόθηκε και από τα επίσημα, απ' τα πιο επίσημα χείλη, από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, ότι βεβαίως το κράτος θα κάνει ό,τι μπορεί αλλά τώρα πρέπει να μπουν στο παιχνίδι και οι χορηγοί και κάλεσε σε αυτά τα προγράμματα τα οποία τρέχουν και τους χορηγούς, τους ιδιώτες μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους κτλ. να συμβάλλουν. Ποια είναι η γνώμη σας, πώς το βλέπετε, πώς το σχολιάζετε. Φυσικά από τη δική μας πλευρά έχουμε καθαρή θέση ότι η χρηματοδότηση των σχολείων πρέπει να είναι αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό ενιαία, ισότιμη για όλες τις σχολικές μονάδες, γιατί φυσικά η χορηγία ανοίγει και άλλους δρόμους για την εκπαίδευση αλλά νομίζω είναι ζήτημα που θα είχε μια σημασία να το σχολιάσετε και απ' τη δική σας πλευρά.

Είναι αρκετά νομίζω αυτά που μπήκαν, είναι πολλά, πιθανόν να προκύψουν και άλλα στην πορεία, αλλά τώρα που έτσι σας έχουμε εδώ θα θέλαμε να σας ακούσουμε. Άρα δίνω τον λόγο με τη σειρά που ξεκινήσαμε και αν προκύψει και κάτι ακόμα εδώ είμαστε. Κύριε Πελετίδη.

Κ. ΠΕΛΕΤΙΔΗΣ: Είμαστε έτοιμοι. Να πάρουμε μερικά καταρχήν από τα ερωτήματα τα οποία ειπώθηκαν.

Είπαμε προηγουμένως για τα νηπιαγωγεία τα οποία έχουμε. Και τα οποία ούτε στον Δήμο Πατρέων είμαστε ευχαριστημένοι, το αντίθετο, είμαστε πολύ δυσαρεστημένοι διότι ξαφνικά γίνεται μία κεντρική επιλογή η οποία λέει ότι κοιτάξτε να δείτε, σωστή επιλογή να έχουμε τα νηπιαγωγεία, να πάνε..., να γίνει δίχρονη η εκπαίδευσή τους η προσχολική, σωστό, αλλά χωρίς μέτρα; Εδώ πέρα επειδή ξεκινάμε ένα θέμα το οποίο έχει να κάνει με το τι σχολεία πρέπει να έχουμε.

Μπορούμε να αρχίζουμε και να λέμε λεπτομέρειες. Έχουμε να πούμε πάρα πολλά. Ένα θέμα το οποίο μπαίνει είναι ότι γνωρίζουμε πόσα παιδιά γεννιούνται κάθε χρόνο; Ξέρουμε πόσα παιδιά είναι μαθητές σε όλη τη χώρα μας; Ποια είναι η δυσκολία σε μία κοινωνική συγκρότηση, σε ένα κράτος το οποίο θέλει να κάνει κουμάντο και να λύσει προβλήματα, να πάει και να πει ότι κοιτάξτε να δείτε, εμείς κάθε χρόνο πρέπει να έχουμε, καταρχήν χρειαζόμαστε τόσα σχολεία, τόσα νηπιαγωγεία, τόσους παιδικούς σταθμούς, τόσα λύκεια. Να υπάρχει μία οργάνωση. Είναι δύσκολο σήμερα να το

πετύχουμε αυτό; Καμία απολύτως δυσκολία. Οι δυσκολίες είναι σε άλλο επίπεδο.

Ποιος δεν μπορεί και δεν καταλαβαίνει ότι αυτά για να τα κάνεις θα πρέπει να κάνεις μία οργάνωση και να πεις ότι ξεκινάμε και λέμε ότι θα κάνουμε τα νηπιαγωγεία και αρχίζουμε και πιάνουμε όλες τις πόλεις και το σχεδιάζουμε, και φτάνουμε στο επίπεδο της χρηματοδότησης και λέμε μας φτάνουν τα χρήματα ή όχι; Έγινε ένας σχεδιασμός; Όχι. Γιατί δεν γίνεται αυτός ο σχεδιασμός;

Εάν κάνεις έναν τέτοιο σχεδιασμό και πεις ότι χρειάζομαι, σχήμα λόγου, 100 ευρώ και δεν έχω τα 100 ευρώ, κάνε τον σχεδιασμό σου πώς θα προχωρήσουμε, τι θα κάνουμε τη φετινή χρονιά, τι θα κάνουμε την επόμενη χρονιά, με ποιον τρόπο θα γίνει η κατασκευή των νηπιαγωγείων; Θα πάμε και θα κάνουμε για παράδειγμα μελέτες σε κάθε έναν Δήμο ξεχωριστά; Και γιατί θα πρέπει να κάνουμε μελέτες σε κάθε Δήμο ξεχωριστά; Για ποιο λόγο δεν μπορούμε να κάνουμε έναν ενιαίο προγραμματισμό και να πούμε ότι η δυναμικότητα ενός νηπιαγωγείου που είναι τόσο θα πρέπει να..., μπορέσαμε και κάναμε 5, 10, όσες, τη δυναμικότητα που έχει και να τα δίνουμε στους Δήμους και να μην τρώμε τη ζωή μας πάνω σ' αυτό. Ποια η δυσκολία είναι να πεις ότι έχω ένα δημόσιο φορέα κατασκευών το οποίο θα σου στοιχίσει ελάχιστα χρήματα σε σχέση με αυτά που δίνουμε και ταυτόχρονα θα εξασφαλίσεις και μία ποιότητα; Για να μην τρέχουμε και τρώμε τη ζωή μας κάθε μέρα.

Υπάρχει δυσκολία; Υπάρχει δυσκολία. Η δυσκολία είναι η κοινωνική μας συγκρότηση είναι δυστυχώς κεφαλαιοκρατική και ο πυρήνας όλου του θέματος είναι ότι ό,τι κάνουμε θα πρέπει να καταλήγει ότι κάποιος πρέπει να κερδίζει και κάποιος πρέπει να παράγει αυτό το κέρδος.

Άρα ερχόμαστε και το σχολείο δεν έχει φύγει έξω απ' αυτή την αντίληψη. Γι' αυτό τον λόγο και δεν μπορούμε να πάμε εν έτει 2025 να έχουμε τη δυνατότητα να πας να πάρεις τα πετρώματα απ' τον Άρη, ο άλλος να λέει ότι θα πάει να κάνει στο διάστημα ταξίδια για να κάνουν εκδρομή και εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε τα νηπιαγωγεία μας και να καθόμαστε και να βάζουμε ποιος είναι ένοχος γι' αυτό; Ο Δήμος. Μάλιστα. Ποιος άλλος είναι ένοχος; Είναι για παράδειγμα η Διδασκαλική Ομοσπονδία; Όχι. Ένοχο είναι ένα σύστημα το οποίο αδιαφορεί, δεν τον ενδιαφέρουν αυτά. Και επειδή όμως

βγαίνουν τα προβλήματα μπροστά μας, θα πρέπει να τα διαχειριστούμε. Και άρα αρχίζουμε και τα χρόνια κυλάνε και λέμε ότι πώς θα γίνει; Να πάμε να κάνουμε αυτό, να κάνουμε εκείνο, εμείς δεν είχαμε ούτε καν άδειες για τα σχολεία, που προειπώθηκε. Πώς θα πάμε να οικοδομήσουμε αυτή τη διαδικασία; Και στο τέλος ποιος είναι ο ένοχος; Όχι ένα σύστημα το οποίο παράγει όλα αυτά τα προβλήματα αλλά υπάρχει ο Δήμαρχος ή να το πάμε σε πολλά επίπεδα, αρκεί να μην αποκαλυφθεί ο ένοχος. Και ο ένοχος είναι ότι για τα κέρδη, επειδή ανήκουμε σε διαφορετικές πολιτικές δυνάμεις, ας χρησιμοποιήσουμε τον κοινό νου. Δεν είναι εδώ πέρα μία..., πώς γίνεται ο σχεδιασμός; Πώς γίνεται η ιεράρχηση; Ποιος είπε ότι μία πόλη ή ένα χωριό χρειάζεται το Α ή Β; Ποιος θα το αποφασίσει αυτό; Για ποιο λόγο δεν μπορούμε να βάλουμε τη χρηματοδότηση που πρέπει;

Λέει ότι η χρηματοδότησή σας θα είναι αυτή. Και ποιος το αποφάσισε αυτό; Ποιος αποφάσισε ότι οι Δήμοι, υπάρχει ο Νόμος το οποίο ειπώθηκε προηγουμένως από τον κ. Βρεττάκο, ο οποίος τι είπε; Ότι αυτή τη στιγμή έχουν αποφασιστεί. Με έναν αλγόριθμο μοιραζόμαστε κάποια χρήματα και ένας νόμος προσδιόρισε πόσα θα έχουμε.

Για τον Δήμο Πατρέων αντί να έχουμε 95 εκατομμύρια κάθε χρόνο, έχουμε 30. Και για ποιο λόγο; 65 εκατομμύρια μας λείπουν κάθε χρόνο, στα 10 χρόνια για παράδειγμα είναι 650 εκατομμύρια. Μιλάς ότι όχι κάνεις τα σχολεία σου, κάνεις τα πάντα σε μία πόλη. Και ποιος τα παίρνει αυτά τα χρήματα; Πηγαίνουν στη θάλασσα; Αυτό όμως θα πρέπει να το προσεγγίσουμε. Και επειδή η κοινωνία μας είναι ταξική, είμαστε διατεθειμένοι εμείς να κάνουμε πλάτες γι' αυτούς που θέλουν να κάνουν την ευτυχία τους σε βάρος των πολλών; Σε βάρος των παιδιών μας στη συγκεκριμένη περίπτωση;

Άρα να πιάσουμε αυτό το θέμα ένα που λέμε ότι πώς είναι, ένα λεπτό να... Ειπώθηκε κάτι σε σχέση ποια είναι και η αντίληψή μας γενικότερα και για το τι σχολείο θέλουμε. Γιατί σίγουρα δεν θέλουμε το σχολείο που ήθελε ο κ. Πιερρακάκης, ο οποίος βγήκε και έλεγε ότι κοιτάξτε να δείτε, εμείς τα πρότυπα σχολεία έχουν επιτυχία στα πανεπιστήμια 81%. Τα ιδιωτικά έχουνε 72%. Τα άλλα άστα, ας μην μιλάμε. Ποιοι είναι οι ένοχοι εδώ πέρα;

Οι δάσκαλοι; Οι καθηγητές; Ποιοι είναι οι ένοχοι; Τα παιδιά μας; Με ποιον τρόπο θα το αντιμετωπίσουμε αυτό; Και αντί να κάθεται και να λέει ότι εμείς θα πρέπει να κάνουμε πρότυπα όλα τα σχολεία που είναι μία

αντίληψη, στην πραγματικότητα όμως αυτό το οποίο θέλουμε είναι να έχουν το κεφάλι όλου του κόσμου κουρκούτι για να μην καταλαβαίνουμε ότι σε αυτό τον τόπο αυτοί που θέλουν να κερδίσουν και που τα στρώνουν όμορφα και ωραία και βάζουν ένα τσιπάκι στου καθενός το κεφάλι, και που θέλουν τα παιδιά μας να έχουν τόση και όση μόρφωση, για να καταλήγουμε να μην είμαστε ικανοί να διακρίνουμε ποιος είναι ο πραγματικός ένοχος αυτής της κοινωνικής ανισότητας που υπάρχει και των αδυναμιών που έχουμε.

Θέλουμε, επομένως, ένα δημόσιο σχολείο το οποίο έχουμε εμπιστοσύνη στις δασκάλες και στους δασκάλους μας, στις καθηγήτριες και τους καθηγητές μας, αλλά εφόσον θα διασφαλιστεί ο ενιαίος του χαρακτήρας και ότι δεν θα πάμε να κάνουμε ένοχα και τα παιδιά μας τώρα. Γιατί δεν κατάφερε να περάσει στο πρότυπο, δεν κατάφερε να περάσει στο Ωνάσειο, για παράδειγμα στην Πάτρα που το αποσύραμε σαν Δημοτικό Συμβούλιο με τη συναίνεση φυσικά και της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, του Συλλόγου των Γονέων και των Καθηγητών, που λέει τι; Θα κάνω ένα πρότυπο, μάλιστα, και εκεί θα πάμε και αυτά θα είναι τα παιδιά τα οποία θα προχωρούν. Και τα υπόλοιπα τι θα κάνουμε; Ποια είναι τα πρότυπα τα κοινωνικά τα οποία θέλουν να περάσουν στην κοινωνία μας; Ότι θα πρέπει οι μαθητές αντί να είναι συμμαθητές και να αγωνίζονται για να χτιστούν, να υποστηρίζει το ένα το άλλο, δεν είμαστε όλοι αστέρια. Εε και τι θα γίνουμε; Θα πάμε στον Καιάδα δηλαδή; Δεν θα πρέπει να έχουμε βήματα που να προχωρούμε; Τι σόι κοινωνική συγκρότηση είναι αυτή που επιδιώκουμε;

Επιδιώκουν αυτό που επιδιώκουν αυτοί οι κάτοχοι του πλούτου οι οποίοι θέλουν αυτοί να είναι ξεχωριστοί και θέλουν να πουν ότι είναι ξεχωριστοί γιατί είναι πιο έξυπνοι, ενώ εμείς είμαστε οι χαζοί που δεν καταφέραμε να γίνουμε σαν αυτούς. Στην πραγματικότητα όμως δεν είναι αυτό το θέμα μας. Είναι ακριβώς το αντίθετο, αλλά αυτό απαιτεί, για να μην μείνουμε στην περιγραφή, απαιτεί και την κοινωνική οργάνωση και την κοινωνική αντίθεση, γίνονται βήματα στο συνδικαλιστικό σας χώρο και σε άλλους συνδικαλιστικούς χώρους, αλλά θα πρέπει να πάρει και ενιαία πολιτικά χαρακτηριστικά για να μην φτάσουμε στο σημείο να λέμε τι θα γίνει τώρα με... Ελπίδα. Θα μας σώσει το πρόγραμμα Μαριέττα Γιαννάκου. Μάλιστα. Θα δώσουμε 250 εκατομμύρια. Ωραία. Και ήρθαμε στην Πάτρα και θα πάμε να βάψουμε 14 σχολεία. Μα εμείς με τη φτώχεια μας και με την

αυτεπιστάσια που υπολείπεται και με τις προσπάθειές μας από τα 257 σχολεία καταφέραμε και τα 230 να τα βάψουμε, να τα περιποιηθούμε με τον Α ή Β τρόπο. Και έρχεστε τώρα και λέτε θα βάλουν και άλλα 14 σχολεία. Τι θα κάνει στα 14 σχολεία; Να τα βάψουμε, μάλιστα, θα πάμε να βάλουμε αν χρειαστεί κανένα κάπου ασανσέρ. Τα χρειαζόμαστε. Και γιατί δεν μπαίνουν σε ένα κεντρικό σχεδιασμό; Όλα τα σχολεία μας. Τι αδυναμίες έχει σε κάθε ένα σχολείο, ποια είναι η προσβασιμότητά σου, πού πάει και παίζει αυτό το παιδί, σε ποιο γυμναστήριο θα πάει; Έξω όταν θα πάει σε ποια αυλή πέφτει; Πηγαίνει. Και αν θα πέσει κάτω πώς θα βγει;

Είναι αιτήματα αυτά που τα συζητάμε το 2025; Μα δεν οργάνουμε πλέον με το μουλάρι. Δεν θερίζουμε με το δρεπάνι. Είμαστε σε άλλη εποχή. Αντί να πάμε να κάνουμε ας πούμε την πολυτέλεια στο Ελληνικό, αντί να δώσουμε τις επενδύσεις σε διάφορες επενδύσεις που κάνουνε και στη δική μου πόλη, να μην τις κάνουμε. Δεν είναι στην ιεράρχησή μας. Στην ιεράρχησή μας να είναι οι ανάγκες των παιδιών μας. Και εφόσον αυτό δεν γίνεται εμείς τι θα κάνουμε;

Θα καθόμαστε και θα λέμε ο καθένας τη δική του οπτική γωνία; Να καθίσουμε κάτω και να πάμε να βάλουμε τα ίδια τα παιδιά να αποφασίσουνε. Να βάλουμε τη συζήτηση στα ίδια τα παιδιά που είναι πολύ πιο ώριμα από πολλούς άλλους και να πούνε αυτά τι θέλουν και αν μπορούν να γίνουν ή όχι.

Επομένως, είναι η όλη συζήτηση γιατί καταλήγουμε και στην ΚΕΔΕ και ποια είναι η ΚΕΔΕ, και η ΚΕΔΕ γιατί μέρος του προβλήματος το οποίο υπάρχει και το οποίο ξέρουμε, να καταλήξουμε, είναι κανένας ο οποίος δεν μπορεί να βρει τις λύσεις; Ποιος είναι από δω, από όλους, οποιονδήποτε να πάρεις, όποιον Δήμαρχο και να πάρεις, όποιον εργαζόμενο και να πάρεις, όποιον δάσκαλο, όποια δασκάλα αν καθίσουμε και βάλουμε ένα - δύο - τρία - τέσσερα - πέντε και τα βάλουμε σε μία σειρά, δεν θα βρούμε την αιτία; Δεν θα βρούμε τον τρόπο με τον οποίον αντιμετωπίζεται; Πού θα κολλήσουμε;

Θα κολλήσουμε ότι αυτοί οι οποίοι κυριαρχούν έχουν τη δυνατότητα να έχουν και ένα πολιτικό προσωπικό, το οποίο τους υπηρετεί. Συμφωνούμε με αυτόν τον δρόμο; Άμα συμφωνούμε με αυτόν τον δρόμο να τον ακολουθήσουμε. Αν δεν συμφωνούμε πρέπει να οργανωθούμε. Πρέπει να ξεπεράσουμε προκαταλήψεις, πρέπει να καθίσουμε κάτω και να τα βάλουμε

κάτω, από ποια μπάντα είμαστε; Άμα πάρουμε την μπάντα που λέει ότι τα παιδιά μας έχουν αυτές τις ανάγκες και αυτά τα παιδιά τυχαίνει να είναι παιδιά ενός λαού ο οποίος δεν είναι αυτός ο οποίος κερδίζει από τον ιδρώτα των άλλων, να πάμε μαζί του και να πούμε ότι αυτά θα γίνουνε. Και αυτοί που ονειρεύονται ότι θα κάνουνε την ελίτ των λίγων και μάλιστα θα πρέπει να πάρουμε και χορηγούς.

Και τι είναι οι χορηγοί; Τι σημαίνει ότι έχουμε μία χορηγία δηλαδή; Έχουμε τους ευεργέτες. Φτάσαμε εμείς, για παράδειγμα, που προηγουμένως έλεγα για το παράδειγμα του πολυκαταστήματος, εκεί παίρνει η ευεργέτισσα που πάει στο νοσοκομείο της πόλης μου και λέει ότι θα σας κάνω δωρεά για τη θεραπεία του καρκίνου μία προσφορά, είναι αυτή που πήρε τα 25 εκατομμύρια. Άστο, κυρία μου, άστο, σε παρακαλούμε πολύ. Άσε μας τα 25 εκατομμύρια να κάνουμε εμείς τη δουλειά μας και ξέρουμε και φτιάχνουμε και εμείς τα νοσοκομεία μας. Σταματήστε να έχετε αγκιστρωθεί πάνω στο σβέρκο του λαού μας και να παίρνετε με χίλιους δύο τρόπους τα έσοδα τα οποία δημιουργεί. Πάτε να δουλέψετε και εσείς, να βάλετε κάτω τον ιδρώτα σας και να παράγετε και μετά ξέρουμε να κάνουμε κουμάντο. Πρέπει να βγάλουμε το Χάρβαρντ για να μπορέσουμε να κάνουμε κουμάντο στον τόπο μας; Εμείς εδώ πέρα που συζητάμε ποιος δεν μπορεί να κάνει κουμάντο στον τόπο του; Οι πάντες. Και θα πρέπει να περιμένουμε αυτούς για να μας πουν πού θα πάνε τα χρήματά μας; Πού πηγαίνουν τα χρήματα; Ποιος τα παίρνει; Που λέμε για την οικονομική. Σε ποια κατεύθυνση πηγαίνουν.

Άρα έχουμε θέματα που μπορούμε να ανοίξουμε πολύ μεγάλη συζήτηση, εκείνο το οποίο είναι να ξεκαθαρίσουμε όμως εμείς μεταξύ μας και μιλώ και στον γονιό και στο σχολείο και παντού, ποια είναι η αιτία; Να μαζευτούμε κάτω να συζητήσουμε ειλικρινά. Είναι εύκολο να πω εγώ επειδή έχω επηρεαστεί από την κυριαρχία αυτών οι οποίοι μας δημιουργούν τους μονόδρομους, την ηττοπάθεια, τίποτα δεν αλλάζει, θα βρούμε κάποιον τρόπο, θα βρούμε την ελπίδα, θα αλλάξουμε τον Μανωλιό να τον βάλουμε αλλιώς, αλλά αν καθίσουμε κάτω και πούμε ότι έχουμε τη δυνατότητα, γιατί δεν την έχουμε, και εκεί νομίζω ότι ο καθένας και η κάθε μία από μας μπορεί να βρούμε τον δρόμο μας γιατί το σύνολο των ζητημάτων το οποίο απασχολούν το σχολείο, επειδή είναι ζωτικής σημασίας και επειδή είναι και για τον κάθε

γονιό και για την κάθε οικογένεια είναι πολύ σημαντικό, να καθίσουμε κάτω, τα πράγματα είναι απλά, θέλει πολιτικές αποφάσεις.

Να καθίσουμε ο καθένας με την οπτική του γωνία, ο ένας από δω, ο άλλος από κει, να τα φωτίσουμε και να καταλήξουμε κάποια στιγμή και να πούμε αυτός είναι ο δρόμος. Δεν είναι τόσο δύσκολο.

Είναι πολλά τα ζητήματα, αλλά ας προχωρήσουμε λίγο, λέω ότι πρέπει να μιλήσουν και οι άλλοι συνάδελφοι και αν είναι...

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ. Δίνω τον λόγο στον Βρεττάκο τον Χρήστο.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Λοιπόν, τα είπε ο Πελετίδης όλα, τι να πω εγώ; Θα προσπαθήσω, νομίζω ότι ο Δήμαρχος έκανε μια προσπάθεια να περιγράψει ποιο είναι το βασικό πρόβλημα αυτή τη στιγμή. Έχει δίκιο. Όλοι μπορούμε, ακόμα και άνθρωποι που έχουνε μια διαφορετική αντίληψη, ρε παιδί μου, από αυτή που εκφράζεται στο πάνελ σήμερα. Όλοι μπορούμε να κάτσουμε να καταλήξουμε ποιες είναι οι ανάγκες, ποιες είναι οι διέξοδοι, ποιες είναι οι λύσεις που μπορούμε να επιλέξουμε να αντιμετωπίσουμε αυτή τη δύσκολη κατάσταση.

Προφανώς θα δυσκολευτούμε περισσότερο να βρούμε τις αιτίες που γεννούν αυτό το πρόβλημα. Έτσι; Είναι αυτό που δυσκολεύει την κατάσταση. Ή πιθανόν να δυσκολευτούμε να περιγράψουμε και το ποια είναι η ριζική λύση για να διαχειριστούμε αυτή την κατάσταση. Θα το αφήσουμε αυτό να συνεχίσει έτσι, παιδιά; Δεν νομίζω ότι μας παίρνει. Είμαστε στην ώρα κατά τη δική μου γνώμη μηδέν γι' αυτά τα ζητήματα που συζητάμε σήμερα. Χρειάζεται να τα ανοίξουμε, χρειάζεται ο άλλος μέσα απ' την εμπειρία του, δηλαδή ο γονιός στο σχολείο μου, δες τε να δείτε πώς την πατήσαμε εμείς εδώ στο Κερασίни, για να απαντήσω και στο ερώτημα. Προσεισμικός έλεγχος. Τρέμει η ψυχή μας. Και των Δημάρχων. Και όλων των Δημάρχων, ακόμα και αν επιλέγουμε να είναι με τη Νέα Δημοκρατία λέω. Και σ' αυτούς δεν θέλουμε στη δική τους την βάρδια να χρησιμοποιήσω μια αδόκιμη έκφραση να τύχει ένα μεγάλο κακό.

Ποιο είναι το πρόβλημα; Στο πρόγραμμα ΤΡΙΤΣΗΣ, το θυμούνται οι Δήμαρχοι, είχαμε βάλει για τον προσεισμικό έλεγχο των σχολείων ως επιλέξιμη πρόταση. Το εξαφανίσανε. Τι λένε; Τι λέει σήμερα η κυβέρνηση; Ότι

εγώ θα πάω στο ΤΕΕ, θα φτιαχτούν κάποιες Επιτροπές στο ΤΕΕ, από τότε που το είπε μέχρι σήμερα έχει περάσει ενάμιση χρόνος, δεν έχουνε φτιαχτεί αυτές οι Επιτροπές στο Τεχνικό Επιμελητήριο, οι οποίες τι θα κάνουν αυτές οι Επιτροπές; Θα πάνε οι μηχανικοί να κάνουν έναν πρωτοβάθμιο έλεγχο, δηλαδή να δούνε με το μάτι τι γίνεται, γιατρέ μου, άμα έκανες διάγνωση μόνο με το μάτι εε τι θα παθαίναμε, θα πάνε με το μάτι να πούνε τι γίνεται, θα γίνει αυτό σε 2-3-4-5 χρόνια (;), κάποια στιγμή θα γίνει και αυτό, μετά θα πάμε σε ένα δευτεροβάθμιο έλεγχο που είναι πιο εξειδικευμένος και μετά να σας πω εμείς πώς την πατήσαμε. Και έβαλε ο Δήμαρχος μια πλευρά που θα την βρούμε μπροστά μας αν δεν αντιδράσουμε όλοι μαζί.

Ξέρετε, με τετ α τετ πολλά πράγματα έχουν αλλάξει. Ή θα τους κάνουμε, λοιπόν, το χατίρι να είναι υπεύθυνος απέναντι στον γονιό ο δάσκαλος που στην αίθουσά του κρέμεται μια λάμπα, άρα δεν την είδε και δεν το έλυσε, ή ο Δήμαρχος το σχολείο που έχει είναι ένα σχολείο που είναι 101 ετών σήμερα και τι έκανε για να το αλλάξει, ή θα αναδείξουμε τον νόμο. Γιατί τα πράγματα αν είναι έτσι δεν μπορεί να είναι αλλιώς.

Εμείς λοιπόν τι είπαμε; Κάναμε πρωτοβάθμιο προσεισμικό έλεγχο στην πόλη με δικά μας χρήματα. Δεν τα έχουμε, το κάναμε. Ψάχνοντας τις άδειες διαπιστώσαμε, ο Δήμαρχος θα το καταλάβει, ότι σε ένα σχολείο εργολάβος του 1970 αντί να πάει να κλέψει από τις κολώνες έκλεψε από την πλάκα ανάμεσα στο ισόγειο και τον πρώτο όροφο. Αντί να αντέχει 200 κιλά, έτσι λένε οι μελέτες, 300 κιλά ανά τετραγωνικό μέτρο, έβαλε τόσο όσο για να αντέχει 200 κιλά ανά τετραγωνικό μέτρο. Που εμείς δεν μπορούσαμε απ' τη στιγμή που το βρήκαμε να μην το αντιμετωπίσουμε. Πώς το αντιμετωπίσαμε; 500 χιλιάδικα, παιδιά, πήγε αυτή η παρέμβαση. Από χρήματα που δεν είχαμε. Γιατί το κράτος σφυρίζει αδιάφορα.

Κάνεις λοιπόν τον πρωτοβάθμιο και σου λέει ότι θα πας στο 1/3 των σχολείων, δεν τα έχω ακόμα τα αποτελέσματα, εκεί θα είναι τα πράγματα. Στο 1/3 των σχολείων θα πρέπει να προχωρήσει σε δευτεροβάθμιο έλεγχο. Όταν μας βγάλουνε προβλήματα, γιατί τα περισσότερα σχολειά μας φτιάχτηκαν με αντισεισμικούς κανονισμούς προηγούμενων δεκαετιών. Όταν μας βγάλουνε ζητήματα ποιος θα τα λύσει; Ποιος θα είναι υπεύθυνος απέναντι στην κοινωνία αν δεν τα λύσει; Οι Δήμαρχοι; Είναι εύκολη λύση, παιδιά. Αυτό δουλεύει το κεντρικό κράτος. Εδώ και δεκαετίες. Πετάει μπαλάκι σε μας. Γιατί

εμάς βλέπουν οι άνθρωποι, Υπουργό δεν θα δούνε να κυκλοφοράει στις γειτονιές του.

Πρέπει λοιπόν να τα ανοίξουμε αυτά τα ζητήματα έτσι όπως είναι; Λέει ο Πρωθυπουργός στη Θεσσαλονίκη και δεν αποκαλύπτουν μετά τα ψέματα, μάλλον τις μισές αλήθειες. Ναι, οι Δήμοι μας πέταξαν με τα 250 χιλιάρικά που δίνουν στο δικό μου τον Δήμο να είμαστε υπεύθυνοι για να επιδιορθώνουμε τα σχολεία. Και λέει στη Θεσσαλονίκη όταν είχε ανέβει ότι εγώ παρότι είναι οι Δήμοι υπεύθυνοι, επειδή εγώ είμαι καλός θα σας δώσω και 120 εκατομμύρια, είχε πει τότε, που δεν θα έπρεπε να σας τα δώσω γιατί εσείς έχετε την ευθύνη για να διορθώσετε τα σχολεία. Να πούμε στους ανθρώπους τι σημαίνει αυτό;

Για τον δικό μου τον Δήμο τα πράγματα έχουν να κάνουν με τον καταμερισμό που μοιράζουν τις ΚΑΠ είναι γύρω στα 700 χιλιάρικά. Ένα σχολείο που αναγκάστηκε να κάνω παρέμβαση που έπρεπε να την κάνω για την ασφάλεια των παιδιών στοίχισε 500.000. Με τα 700 χιλιάρικά τι θα κάνω εγώ σε 52 σχολικά κτίρια, συνάδελφοί μου; Τίποτα. Και εμείς δεν το λέμε τουλάχιστον, δεν το λέμε σε επίπεδο ΚΕΔΕ, δεν λέμε τα πράγματα έτσι όπως ακριβώς είναι.

Ποιος φτιάχνει τα νηπιαγωγεία; Γιατί υπήρχε και ένα ερώτημα που απευθύνεται σε μας. Ποια είναι η ευθύνη των Δήμων; Να είμαστε καθαροί. Εμείς βρήκαμε τα οικοπέδα. Αλλιώς αν δεν τα βρίσκαμε δεν θα βάζαμε τα προκάτ. Εμείς δεν μπορούμε να τα χτίσουμε όμως τα σχολεία.

Περιέγραψε ο κ. Πελετίδης πώς θα έπρεπε σε μια χώρα καπιταλιστική το 2025 να γίνονται τα πράγματα. Ούτε αυτό δεν κάνει. Να υπάρχει ένας κεντρικός σχεδιασμός για κάποια πράγματα. Δεν το κάνουν. Μπορεί ο Δήμος να πάει να χτίσει νηπιαγωγείο; Όχι. Τι κάναμε εμείς παρότι δεν οφείλαμε να το κάνουμε αλλά πρέπει να παίρνουμε και εκείνες τις πρωτοβουλίες που προσέξτε, τους δίνουμε και άλλοθι. Εμείς πήγαμε σε ένα κτίριο πριν 4 χρόνια, επειδή είχαμε ανάγκες σημαντικές, δημοτικό κτίριο, παρεμβήκαμε στα μέτρα των δικών μας δυνατοτήτων και καταφέραμε με χίλιους δυο τρόπους να τα αδειοδοτήσουμε για να μπορεί να γίνει νηπιαγωγείο.

Αυτό το κάνεις. Έπρεπε να το κάνεις αν με ρωτάτε; Όχι, γιατί είναι δική τους δουλειά. Και εμείς τι κάνουμε; Αδιαμαρτύρητα επειδή έχουμε απέναντι τους γονείς, τα παιδιά, το πρόβλημα και εμείς κάτι πρέπει να κάνουμε για να τα αντιμετωπίσουμε. Δίνουμε και το άλλοθι σ' αυτούς να μην κάνουν τίποτα.

Άρα λοιπόν ποιος φτιάχνει σχολεία; Ποιος φτιάχνει νηπιαγωγεία; Ποιος οφείλει να το κάνει; Όχι οι Δήμοι, παιδιά, μην το αφήσετε να περάσει αυτό στην κοινωνία. Οι Δήμοι δεν μπορούν. Με τα χρήματα που παίρνουν από το Κράτος και με το χαράτσι στους δημότες που με πληρώνουν για δεύτερη φορά μέσα απ' τα δημοτικά τέλη, άμα τα μαζέψω κάνουν 20 εκατομμύρια που είναι η μισθοδοσία. Πώς θα φτιάξει σχολεία ο Δήμος;

Έχουμε όραμα για τη δημόσια εκπαίδευση; Βεβαίως έχουμε, το περιέγραψε ο Δήμαρχος. Τι δεν πρέπει να κάνουμε; Ξέρετε, ακούγονται διάφορα. Και δεν το λέω ότι η ερώτηση ήταν αυτής της κατεύθυνσης, ακούγονται διάφορα. Θα πρέπει οι Δήμοι να αποδεχθούν και άλλη ευθύνη σε σχέση με τα σχολεία μας; Θα πρέπει να αποδεχθούν, ακούγεται και αυτό, και ακούγεται και δημοκρατικό και φιλελεύθερο, ρε παιδί μου, να έχουνε λόγο οι Δήμαρχοι για το παιδαγωγικό πρόγραμμα στα σχολεία της περιοχής τους; Αύριο θα πρέπει οι Δήμοι να βάλουνε και λίγο χεράκι στο ποιος θα κάνει τους διορισμούς; Είναι πράγματα επικίνδυνα. Και εμφανίζονται και ως καινούργια. Παιδιά, ο δημοδιδάσκαλος είναι μια παλιά υπόθεση, 100 χρόνια πίσω, έτσι; Δεν είναι κάτι καινούργιο αυτό που μας το πλασάρουνε και σαν καινούργιο.

Νομίζω λοιπόν ότι ναι, όραμα έχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση που θέλει να είναι στο πλευρό των ανθρώπων, άρα έχει το σύνολό της για το πώς πρέπει να είναι ένα δημόσιο σχολείο, έτσι (;), όχι κατηγοριοποιημένο, εγώ δεν θέλω στον Δήμο μου να έχω σχολεία πολλών κατηγοριών, δεν θέλω, δεν μπορώ να το υπηρετήσω. Θέλω να έχω σχολεία που υλικοτεχνικά αν μη τι άλλο θα μπορούν, εάν δεν μπορούμε σ' αυτές τις εποχές να είμαστε στον μαυροπίνακα και στην κιμωλία, τι να κάνουμε; Αυτό είναι προηγούμενος αιώνας.

Θα πρέπει να πιέσουμε εσείς και εμείς να λέμε τη γνώμη μας αλλά δεν θα είμαστε εμείς που θα διαμορφώσουμε τα αναλυτικά προγράμματα. Θα πρέπει να έχουμε σχολεία που θα είναι ανοιχτά στην κοινωνία, αλλά να στηρίζουμε και να έχουμε τη δυνατότητα να στηρίζουμε

πρωτοβουλίες των εκπαιδευτικών που θέλουν να ανοίξουν τα σχολεία. Εδώ δεν έχουμε καταφέρει να τα έχουμε ανοιχτά το απόγευμα. Έτσι; Δηλαδή να έχεις τη δυνατότητα να δώσεις μια δημιουργική διέξοδο στα παιδιά που; Στον γνώρισμό τους χώρο. Έτσι;

Αυτά πρέπει να τα δούμε. Δεν πρέπει κατά τη δική μου τη γνώμη να ζητάμε να πάρουμε ως Τοπική Αυτοδιοίκηση και πράγματα που είναι λάθος να τα ζητάμε γιατί είναι και αυτό που το θέλουν στη λογική να πετάνε ευθύνες από πάνω τους.

Για το Μαριέττα Γιαννάκου ήταν αυτό και κάτι άλλο, εμένα μου στείλανε κάποια σχολεία, είπε ο Δήμαρχος της Καισαριανής τι γίνεται με τις άδειες, τις ψάχνανε. Εγώ κάποια στιγμή έχασα ένα πρόγραμμα γιατί είχα βάλει ένα σχολείο στο οποίο διαπιστώσαμε με τρόπο όταν φτάσαμε στο σημείο να καταθέσουμε τα δικαιολογητικά να δούμε ότι σ' αυτό το σχολείο λείπει ο 3^{ος} όροφος. Δεν υπήρχε. Το σχολείο εκεί, πήγα εγώ, εγώ το εγκαινίασα, η δικιά μου γενιά το εγκαινίασε, αλλά είναι παλιό σχολείο, το οποίο μπήκαμε μέσα, δουλεύει εδώ και 50 χρόνια και όταν πήγαμε να πάρουμε ένα πρόγραμμα για να κάνουμε τις αναγκαίες αλλαγές που δεν μπορεί ο Δήμος με δικούς του πόρους να κάνει, διαπιστώσαμε ότι ενώ είναι τρίωρο στην άδεια δεν υπήρχε ο 3^{ος} όροφος. Και ξεκίνησε ένας μαραθώνιος για να δούμε το αυτονόητο, έτσι; Υπάρχουν λοιπόν και τέτοια ζητήματα που πρέπει να δούμε.

Χορηγοί. Να σας πω κάτι; Εμείς στην πόλη μας έχουμε την ατυχία να έχουμε το μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας και απ' τα μεγαλύτερα της Μεσογείου και το κάναμε δώρο στους Κινέζους. Έτσι; Εκτός από το ότι κάναμε δώρο ένα απ' τα βασικά εργαλεία που έχει μια χώρα στα χέρια της για να μπορέσει να μείνει όρθια, εκτός απ' αυτό κάναμε και κάτι άλλο. Με νομοθετική ρύθμιση ενώ η κυρά Φρόσω στη γειτονιά μου αν δεν με πληρώσει δημοτικά τέλη μέσω της ΔΕΗ της κόβω το ρεύμα, όχι εγώ αλλά αυτός είναι ο μηχανισμός, η COSCO με νόμο δόθηκε στους Κινέζους και απαλλάχτηκε από την υποχρέωση να δίνει δημοτικά τέλη στον Δήμο. Δες τε κάτι. Αυτός που θα έπρεπε λοιπόν να μου δίνει κάθε χρόνο με βάση την έκταση που καταλαμβάνει στην πόλη έτσι (;) και με βάση το ότι πρέπει να αντιμετωπιστεί όπως και ο δημότης μου αν θέλω να ζω σε μια χώρα ισονομίας, θα έπρεπε να μου δίνει 2,5 εκατομμύρια τον χρόνο.

Φαντάζεστε τώρα να έρθει αυτός και να μου πει: ωραία, επειδή είμαι καλός άνθρωπος και στα πλαίσια της εταιρικής ευθύνης γλίτωσα τα 2,5 εκατομμύρια και πήρε 50 χιλιάδικα για να φτιάξεις ένα σχολείο σου και να του βάλει και πλάκα και να του πω και ευχαριστώ, εάν μπορούμε σ' αυτή τη λογική, υπάρχει και μια πίεση και δεν την υποτιμώ καθόλου, δηλαδή εμείς έχουμε Συλλόγους Γονέων που έρχονται και λένε ότι: Δήμαρχε, επειδή εσύ δεν μπορείς να βρεις έναν τρόπο στη γραφειοκρατία που υπάρχει να μας βοηθήσεις με τη ρομποτική να πάμε τα παιδιά μας στη Λάρισα, σας λέω εγώ ένα παράδειγμα γιατί ήταν της προηγούμενης βδομάδας, να πάω να πάρω, ξέρω 'γώ, ρε παιδί μου, κάποια λεφτά απ' αυτόν; Υπάρχει και τέτοια πίεση.

Και εμείς δυσκολευόμαστε, δυσκολευόμαστε μερικές φορές να λέμε στους ανθρώπους ποια είναι η κατάσταση ακριβώς γιατί δεν έχουμε τη δυνατότητα που περιγράψαμε πριν να λύνουμε ζητήματα τα οποία είναι εύκολα γιατί αυτό το παραμύθι ότι έχουμε Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι παραμύθι, οι εκπαιδευτικοί μην το πιστεύετε. Δεν είμαστε. Αποφασίζουν τα πάντα για μας. Εγώ δεν έχω τη δυνατότητα να πω ότι στα σχολεία της πόλης δεν θα εισπράττω ΦΠΑ και να το επιβάλλω. Εγώ δεν έχω τη δυνατότητα να πω ότι ο φτωχοδιάβολος που δεν έχει να πληρώσει το ρεύμα δεν θα του πάρω δημοτικά τέλη. Εγώ δεν έχω τη δυνατότητα να πω ότι αυτοί οι άνθρωποι που μας χρωστάνε και που μας υποχρεώνουν, τους εργαζόμενους, γιατί βρήκανε το κόλπο, τους υποχρεώνουν, ξέρετε αν κάποιος χρωστάει στον Δήμο και δεν πληρώνει ο εργαζόμενός μας στην Οικονομική Διεύθυνση είναι υποχρεωμένος να πάει να του κάνει κατάσχεση του λογαριασμού σε δεύτερο χρόνο και μετά άμα δεν βρει και τα λεφτά που μας χρωστάει τον υποχρεώνει να πάει να κάνει και κατάσχεση στο σπίτι του.

Εμείς δεν μπορούμε να πάμε στα Δημοτικά Συμβούλια και να πούμε ότι εμείς δεν θέλουμε να γίνεται, βρε αδερφέ, αυτό στην πόλη. Θέλουμε το Δημοτικό Συμβούλιο να κρίνει, ότι στον Μελισσανίδη θα πάει να τα πάρει γιατί τα έχει, πληγώνει την πόλη και δεν αποδίδει χρήματα, στον άνθρωπο που είναι άνεργος δεν θα πάρει λεφτά, τέλος πάντων, για τα χρέη. Δεν έχουμε αυτή τη δυνατότητα, άρα δεν υπάρχει αυτό το παραμύθι ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι Τοπική Αυτοδιοίκηση γιατί δεν είναι.

Δεν ξέρω αν ξέχασα κάτι απ' αυτά που μπήκανε ως ερωτήματα, είναι και πολλά, βγαίνουν όμως από μια λογική. Ναι, επαναδραστηριοποίηση

των Σχολικών Επιτροπών. Δεν είναι η πανάκεια που θα λύσει το πρόβλημα, όμως ήταν εργαλείο. Εμείς είχαμε τη δυνατότητα μέσα από τις Σχολικές Επιτροπές να κάνουμε γρήγορα εργασίες που δεν μπορούσαμε με δικές μας δυνάμεις να τις κάνουμε, σε προβλήματα που προέκυπταν καθημερινά, γιατί; Γιατί εμείς πώς λειτουργούσαμε; Έστελνε τα χρήματα το Υπουργείο Εσωτερικών, τα λίγα, την επόμενη ημέρα συνεδρίασε η Σχολική Επιτροπή και μοίραζε τα χρήματα στα σχολεία, όλα τα χρήματα, το κάθε σχολείο ήξερε τι έχει και το διπλανό του, και ταυτόχρονα είχαμε τη δυνατότητα γιατί επιχορηγούσανε τις Σχολικές Επιτροπές κάθε χρόνο με 200 ή 300 χιλιάδικα γιατί δεν φτάνανε τα χρήματα, μέσα από τις Σχολικές Επιτροπές είχαμε τη δυνατότητα να λύνουμε ζητήματα. Αν εμένα με ρωτάτε λοιπόν μου λείπει ένα εργαλείο για να διαχειρίζομαι καλύτερα τη φτώχειά μου, το θέλω αυτό το εργαλείο αλλά τη φτώχεια μας θα διαχειριζόμαστε πάλι, συνάδελφοι. Μην έχουμε καμία ψευδαίσθηση ότι μπορεί να γίνει τίποτα άλλο.

Δεν νομίζω ότι έχω κάτι άλλο να πω. Πήρα και πολλά απ' τον χρόνο σας εε; Ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ωραία. Όχι, έχει πολύ ενδιαφέρον η συζήτηση, υπάρχει και άλλος κύκλος με ερωτήματα άλλα, θα έχετε και άλλο χρόνο.

Η. ΣΤΑΜΕΛΟΣ: Να πω δυο κουβέντες εγώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Λοιπόν, ο λόγος στον Ηλία τον Σταμέλο. Για να κλείσουμε αυτό τον πρώτο κύκλο.

Η. ΣΤΑΜΕΛΟΣ: Αν και όταν απαντάς, όταν παίρνεις τον λόγο τελευταίος σε έχουνε καλύψει στο μεγαλύτερο ποσοστό οι προηγούμενοι και καλά είναι, δεν παραπονιέμαι γι' αυτό που λένε, όμως να πω 2-3 ζητήματα που μπήκανε.

Για το περιεχόμενο των σχολείων. Εμείς είμαστε υπέρ της αποκλειστικά δημόσιας εκπαίδευσης. Γιατί υπάρχουν φωνές και στην Τοπική Διοίκηση που λένε ας πούμε τα νηπιαγωγεία να περάσουν σε πρώτη φάση στους Δήμους, στο περιεχόμενο και έχουμε και υπάρχει και εμπειρία σε σας περισσότερη που τα γνωρίζετε, που ασχολείστε εννοώ τους δασκάλους που ασχολούνται, ότι αυτό έχει γίνει, είναι ευρωπαϊκό κεκτημένο, καταλαβαίνετε πώς το λέω, ειρωνικά, ότι η διαφοροποίηση του προγράμματος σπουδών στα σχολεία και αυτό βεβαίως είναι σε βάρος των παιδιών των λαϊκών οικογενειών.

Ορισμένα ζητήματα που μπήκανε. Μπήκε ζήτημα για τα εμείς τα λέμε τσίγκινα κουτιά, αυτά για την προσχολική αγωγή. Αυτό ήταν πολιτική να πάνε σε μια τέτοια κατεύθυνση. Εμείς το '18, το '19 όταν ήμασταν Δημοτική Αρχή ξανά και κάναμε μια πρώτη κουβέντα με την ΚΤΥΠ, το να χτιστούν κανονικά νηπιαγωγεία ήτανε υπερδιπλάσιο το κόστος. Γι' αυτό επιλέξανε να βάλουνε αυτά τα τσίγκινα κουτιά που λέμε σε μια, στις πιο τρυφερές ηλικίες, τα οποία φυσικά έχουν προβλήματα.

Θα σας το πω όμως και τι δυσκολίες βάζουνε μέσα από ένα παράδειγμα. Εμείς βάλαμε έναν στόχο να δούμε τι μπορούμε να αντικαταστήσουμε. Πηγαίνοντας στην ΚΤΥΠ τους είπαμε να μας κάνουν τα σχέδια, αυτό που είπε ο Κώστας ο Πελετίδης. Δεν πρέπει να δώσουνε πώς πρέπει να είναι οι προδιαγραφές σε ένα νηπιαγωγείο; Να είναι ενιαίο παντού; Ενώ τα τσίγκινα κουτιά τα βάλανε σε αύλειους χώρους, ό,τι υπήρχε ελεύθερο είτε σε αύλειους χώρους σχολείων, είτε ό,τι υπήρχε ελεύθερο στον Δήμο, χωρίς να κοιτάνε όρους δόμησης, δηλαδή τι οικόπεδο έχεις, πόσο μεγάλο είναι, όταν τώρα πας και τους ζητάς να κάνουν κανονικό, με τους κανονικούς όρους σχολείο, σου ζητάνε όλα τα προηγούμενα.

Σου ζητάνε αν αυτό το σχολείο είναι χαρακτηρισμένο για σχολικό, για νηπιαγωγείο, άρα θα πρέπει να κάνεις διαδικασία ολόκληρη, εάν είναι στις προδιαγραφές του οικοπέδου, λες και αυτά που λειτουργούν πρέπει να έχεις 500 τετραγωνικά και πού θα τα βρεις αυτά στις πόλεις σήμερα για να φτιάξεις 500 τετραγωνικά σχολείο (;), δεν υπάρχει και η χρηματοδότηση γι' αυτό, δηλαδή δημιουργούν, βάζουν μια σειρά από εμπόδια ακριβώς γιατί δεν θέλουν να ακουμπήσουν το πρόβλημα, να πάρουν την ευθύνη τους. Γιατί θα πρέπει να δώσουν χρήματα τα οποία να επαρκούν γι' αυτές τις ανάγκες.

Το είπα γιατί ειπώθηκαν αρκετά γύρω από την προσχολική αγωγή, δεν θέλω να επαναλάβω ζητήματα που τέθηκαν.

Το ζήτημα με την αντισεισμική θωράκιση. Σε μας ήρθανε και κάνανε οπτικό έλεγχο σε 2-3 σχολεία. Τι είναι ο οπτικός έλεγχος; Οπτικό έλεγχο είχαμε κάνει και εμείς. Εννοώ οι πολιτικοί μηχανικοί οι δικοί μας, του Δήμου, είχαν κάνει οπτικό έλεγχο στα σχολεία, αλλά δεν λύνει το πρόβλημα ο οπτικός έλεγχος, γιατί για παλιά σχολεία μιλάμε. Θέλει να γίνει έλεγχος ουσίας για να δούμε εάν μπορούν τα σχολεία, έχουν τις δυνατότητες να αντέξουν σε

σεισμούς σήμερα, είναι σεισμογενής η χώρα μας. Και είδαμε τι γίνεται στη Μιανμάρ τις προηγούμενες μέρες. Χιλιάδες εργαζόμενοι σκοτώθηκαν.

Τι όμως φοβούνται; Το λένε με έμμεσο τρόπο. Φοβούνται πέρα από το κόστος που έχει ο έλεγχος τι θα βγάλει αυτός ο έλεγχος. Και τις ανάγκες που θα προκύψουν. Και γι' αυτό παίζουν κορώνα-γράμματα τη ζωή των παιδιών μας και των δασκάλων φυσικά που είναι μες στην τάξη, αλλά λέμε παίζουν κορώνα-γράμματα. Και γι' αυτό είχαμε. Τι δίνουνε; Λέει πάρτε λεφτά για θερμομόνωση. Είναι αναγκαία. Είναι αναγκαία η θερμομόνωση αλλά τι καλύπτει; Καλύπτει το πρόβλημα εκεί που υπάρχει. Γιατί βάζεις τη θερμομόνωση αλλά ο σκελετός αντέχει σε έναν σεισμό; Και είδατε, νομίζω έχετε παραδείγματα και εσείς, ότι υπάρχουν, έχουνε βγει τέτοια φαινόμενα, τέτοια σχολεία δηλαδή, σαν προβλήματα εννοώ, έχουνε σταματήσει σχολεία και εδώ στη γειτονιά μας, Ζωγράφου, Βύρωνα, είχαμε δηλαδή τέτοια παραδείγματα.

Σε σχέση τώρα, μπήκαν με τα λειτουργικά των σχολείων, τι γίνεται. Αναφέρθηκαν στην φτώχεια, γιατί πρέπει να δούμε τι πάμε να διαχειριστούμε. Αν τα χρήματα αυτά που δίνονται για τα σχολεία, για τις λειτουργικές ανάγκες επαρκούν, αν τα χρήματα που δίνονται για τη συντήρηση επαρκούν, το συζητήσαμε, δεν επαρκούν, χρειάζονται πολύ περισσότερα χρήματα, ένα στοιχείο σύγκρισης είναι αυτό που αναφέρθηκε στην κουβέντα τι έπρεπε να πάρουμε και τι παίρνουμε, και τι γίνεται τώρα; Έρχονται, απ' τον Σεπτέμβρη μάλλον ήρθανε με την κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών να διαχειριστείς ένα πρόβλημα, πώς θα το λύσεις. Πώς θα προσαρμοστεί ο Δήμος σε αυτό που του επιβάλλουνε, γιατί το επιβάλλανε. Γιατί δεν έχουμε Τοπική Αυτοδιοίκηση, Τοπική Διοίκηση έχουμε. Με τα παραδείγματα και αυτό είναι ένα παράδειγμα.

Και φυσικά ο κάθε Δήμος, εμείς τουλάχιστον προσπαθήσαμε να καλύψουμε από του Δήμου τις ανάγκες, να εντάξουμε τις ανάγκες των σχολείων στις συμβάσεις που είχαμε, να βγουν προκαταβολές, μια διαδικασία ολόκληρη με τις τράπεζες, με τους διευθυντές, προκειμένου να μπορούν να τα διαχειριστούν, τα έχετε ζήσει πιστεύω, έχετε την πληροφόρηση, προκειμένου τι; Να λύσουμε τα αυτονόητα. Να μπορούν τα σχολεία δηλαδή να έχουνε τα ελάχιστα.

Άρα λοιπόν τέτοια προβλήματα έχουμε και θα υπάρχουνε, το θέμα είναι να μην σταθούμε στα επιμέρους, αλλά στην ουσία των προβλημάτων που έχει να κάνει με τα χρήματα που λείπουν, με τις ανάγκες που υπάρχουνε, αυτές δίνονται με σταγονόμετρο, γιατί αυτή είναι η πολιτική που υπηρετούν. Και υπάρχουν πολλά παραδείγματα, νομίζω ειπώθηκαν αρκετά και στη σημερινή συζήτηση.

Αυτά τα λίγα γιατί ειπώθηκαν πολλά.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ τον Ηλία τον Σταμέλο. Προτείνω το εξής: επειδή έχουν έρθει και άλλα ερωτήματα, έχει προκαλέσει αρκετό ενδιαφέρον η συζήτηση, οι τοποθετήσεις και από τα ίδια τα ερωτήματα φαίνεται ότι είναι ένα τεράστιο ζήτημα αυτό που συζητάμε σήμερα, θα κάνω μία προσπάθεια έτσι να διαβάσω και τα υπόλοιπα ερωτήματα που υπάρχουν, να δώσουμε τον λόγο για απαντήσεις, θα το πάμε αντίστροφα, θα ξεκινήσει ο Ηλίας, ο Χρήστος και ο Κώστας στο τέλος και νομίζω ότι σ' αυτό τον κύκλο των τοποθετήσεων ό,τι άλλο, όποιο άλλο σχόλιο ή παρέμβαση θέλουν να κάνουν οι ομιλητές, για να πάμε σε μια διαδικασία να ολοκληρώσουμε τη σημερινή μας συζήτηση, εκτός αν υπάρχουν ερωτήματα από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που έχουν προκύψει και θέλετε τώρα να ειπωθούν. Όχι. Άρα δεν υπάρχει κάτι.

Λοιπόν, διαβάζω τα ερωτήματα. Λοιπόν, μισό λεπτάκι. Υπάρχει ένα ερώτημα που λέει το εξής. Σίγουρα κάποια έχουν απαντηθεί, κάποια επικαλύπτονται, εγώ θα τα διαβάσω όλα και τα σχολιάζετε. Τα οικόπεδα που εγκρίθηκαν προσωρινά για τα προκάτ δεν έχουν απαραίτητα τις προδιαγραφές που απαιτούνται για ανέγερση σχολικού κτιρίου, γιατί εγκρίθηκαν με συγκεκριμένο καθεστώς και για συγκεκριμένο χρόνο. Δεν είπε κανείς ότι πρέπει οι Δήμοι να χτίσουν τα σχολεία, αλλά σίγουρα πρέπει να κάνουν όλη την προεργασία ώστε να εγκριθούν τα οικόπεδα και να γίνουν εξειδικευμένα κτιριολογικά προγράμματα όπου χρειάζεται. Το προηγούμενο ερώτημα αφορούσε σε αυτές τις ενέργειες και όχι όταν οι Δήμοι έχτισαν νηπιαγωγεία. Θέλει δουλειά πολλή όπως είπε ο κ. Σταμέλος, ποιοι την έχουν κάνει. Αυτό είναι το πρώτο.

Από κει και πέρα, η οικονομική κατάσταση των δημόσιων σχολείων έχει επιβαρυνθεί πάρα πολύ με τις νέες διαδικασίες. Πρέπει οι Δήμοι να εξαντλήσουν όλα τα περιθώρια ενίσχυσης και υποστήριξης και παράλληλα να υπάρξουν και συντονισμένες παρεμβάσεις - πιέσεις προς το Υπουργείο

Παιδείας και την κυβέρνηση. Επίσης θα πρέπει να γίνει ενημέρωση της κοινωνίας, γονέων και κηδεμόνων από τους Δήμους για τα παραπάνω ζητήματα.

Συνεχίζω. Μπορείτε να μας πείτε πώς καλύπτετε τις λειτουργικές δαπάνες των σχολείων; Εννοώ ως διαδικασία. Έχετε κάνει διαγωνισμούς και έχουν αναλάβει εταιρείες να προμηθεύουν τα σχολεία; Με βάση τις ανάγκες που δήλωσαν οι διευθυντές απ' την αρχή της χρονιάς; Χρησιμοποιούνται μόνο οι πάγιες προκαταβολές; Μόνο για έκτακτες ανάγκες; Στα Μέγαρα οι διευθυντές κάνουν αίτηση για προμήθειες και έρχεται η έγκριση μετά από δύο βδομάδες. Πληρώνουν από την κάρτα τα πάντα, πληρώνουν τα χρήματα και ζητούν απ' τους γονείς. Εσείς πώς κάνετε τη διαδικασία; Εννοείται βέβαια πως τα χρήματα έτσι κι αλλιώς δεν επαρκούν τουλάχιστον να απλοποιηθεί η διαδικασία.

Λοιπόν, συνεχίζω. Υπάρχουν εγκεκριμένα κτιριολογικά προγράμματα αλλά και θεσμική ευελιξία για τις μικρές σχολικές μονάδες. Όπως ξέρει η κυβέρνηση τις γεννήσεις της χώρας τις ξέρουν και οι Δήμοι. Ποιο είναι το μέλλον της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αν όχι να βλέπει τις ανάγκες της τοπικής κοινωνίας και να προτείνει λύσεις. Ποιες λύσεις έχουν προτείνει οι παρευρισκόμενοι Δήμαρχοι για τη στέγαση των νηπίων;

Συνεχίζω. Υπάρχουν Δήμοι που δεν εφαρμόζουν ούτε τον τελευταίο Νόμο. Δεν δίνουν τα 500 ή τα 1.000 ευρώ στις σχολικές μονάδες. Ποιος τους ελέγχει και αν τα χρήματα πάνε στα σχολεία ή πάνε για όλες τις ανάγκες του Δήμου.

Θα ήταν ενδιαφέρον, επίσης υπάρχει ένα ερώτημα, στο πάνελ να βλέπαμε και Δημάρχους της κυβερνητικής παράταξης, τι θα είχαν να απαντήσουν άραγε, εντάξει, αυτό είναι ένα σχόλιο.

Βεβαίως η Ομοσπονδία στις πρωτοβουλίες που πήραμε όλα τα προηγούμενα χρόνια και ιδιαίτερα στη φάση, το σχολιάζω απ' την πλευρά μου γιατί αφορά τη ΔΟΕ, στη φάση της εφαρμογής για παράδειγμα της δίχρονης προσχολικής αγωγής είχε και σε άλλες φάσεις, όπως για παράδειγμα σε θέματα που άπτονται της ευθύνης των Δήμων, για παράδειγμα σε σχέση με τη στέγαση αναπληρωτών κτλ., απευθυνόμαστε σε όλους τους Δήμους, έχουμε κάνει μια σειρά από συναντήσεις με όλους τους Δήμους, δεν

επιλέγουμε, δηλαδή, με ποιους συναντιόμαστε, και αυτό το νόημα έχει και η συνάντηση που κάναμε με την ΚΕΔΕ. Άρα η Ομοσπονδία απευθύνεται και διεκδικεί και παρεμβαίνει παντού.

Επίσης υπάρχει άλλη μία ερώτηση. Συγχαρητήρια για την εκδήλωση, ήθελα να ακούσω τις σκέψεις σας για το θέμα της σίτισης στα ολοήμερα σχολεία, απουσία τραπεζοκόμων, ελλιπής οργάνωση, αλλά και για το θέμα του προσεισμικού ελέγχου, έλλειψη ενημέρωσης για το πώς προχωράει, καθυστερήσεις στην ολοκλήρωση. Νομίζω το δεύτερο κομμάτι της ερώτησης έχει απαντηθεί, το πρώτο για τα ολοήμερα, τραπεζοκόμοι, οργάνωση κτλ.

Επίσης υπάρχει ένα ερώτημα: στα σχολεία συναντάμε συχνά διευθυντές αλλά και δασκάλες / δασκάλους οι οποίοι λειτουργούν με αυταρχισμό, επιθυμούν να είναι -από γονέα το ερώτημα- από τον Σύλλογο Γονέων να παίζει ρόλο προμηθευτή του σχολείου σε αγαθά που υπάρχουν ελλείψεις. Δεν συγκαλούν Σχολικά Συμβούλια κτλ. Πώς μπορεί η ΔΟΕ απ' την πλευρά της να συμβάλλει στην ανατροπή αυτής της κατάστασης.

Εμείς από τη δική μας πλευρά απ' την αρχή της σχολικής χρονιάς έχουμε αναδείξει αυτό το ζήτημα, σε όλα τα επίπεδα και στο πιο κεντρικό επίπεδο απαιτώντας συνάντηση με το Υπουργείο, με το αρμόδιο Υπουργείο Εσωτερικών, σε συνεργασία και εδώ είναι και μια ευθύνη μεγάλη και των Πρωτοβάθμιων Συλλόγων, έχουμε διεκδικήσει και διεκδικούμε από την πλευρά των Δήμων να αντιμετωπίζουν όλα αυτά τα ζητήματα, και φυσικά σε κάθε περίπτωση δεν θεωρούμε συνάδελφοι και συναδέλφους ότι η λύση βρίσκεται στο να παίρνουμε εμείς τον ρόλο, το να αναζητούμε χορηγούς και να λύνουμε με δική μας ευθύνη τέτοια ζητήματα. Και νομίζω ότι όπου οι συνάδελφοι και συναδέλφισσες μαζί με τα Πρωτοβάθμια Σωματεία, μαζί με τους Συλλόγους, μπαίνουν μπροστά, αναδεικνύουν προβλήματα, διεκδικούν, υπάρχουν και λύσεις. Και νομίζω ότι έτσι, ως Ομοσπονδία προς αυτή την κατεύθυνση μπορούμε να κινηθούμε, προς μία διεκδικητική κατεύθυνση, προς μία συνολική αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων. Γιατί δεν είναι λύση, νομίζω αυτό αναδείχθηκε και από τις τοποθετήσεις που έγιναν από τους Δημάρχους και το αποδεικνύει και η καθημερινή μας εμπειρία.

Άρα λοιπόν η Ομοσπονδία είναι εδώ, τα Σωματεία είναι εδώ και σε κάθε περίπτωση υπάρχει και η διάθεση και η βούληση να αναδείξουμε και

να παλέψουμε τέτοια ζητήματα. Όπως έγινε σε πάρα πολλές περιπτώσεις από την αρχή της σχολικής χρονιάς, όπου και με πρωτοβουλία της Ομοσπονδίας και με πρωτοβουλία των Σωματείων αναδείχθηκαν τέτοια ζητήματα και μπορώ να σας πω ότι έχουν πραγματοποιηθεί δεκάδες, ίσως εκατοντάδες παραστάσεις διαμαρτυρίας και κινητοποιήσεις προς Δημοτικά Συμβούλια, Περιφερειακά Συμβούλια, προς το ίδιο το Υπουργείο γι' αυτά τα θέματα.

Νομίζω ότι δεν υπάρχει κάτι άλλο από τα ερωτήματα. Άρα λοιπόν θα ήθελα να δώσω τον λόγο στους ομιλητές, ξεκινώντας από τον Ηλία τον Σταμέλο, να σχολιάσουν αυτά τα τελευταία ερωτήματα και αν θέλουν κάτι προς το κλείσιμο της διαδικασίας να πουν, να αναφέρουν.

Η. ΣΤΑΜΕΛΟΣ: Σε σχέση με τα ερωτήματα που μπήκανε, είπα και στην προηγούμενη τοποθέτησή μου σε σχέση με τη διαδικασία για τη σχολική αγωγή. Ήδη εμείς κάναμε συνάντηση με την ΚΤΥΠ που στη ΚΤΥΠ βάλαμε δύο ζητήματα, το ένα δεν το έχω αναφέρει καθόλου σήμερα, είναι για το ιστορικό σχολείο το Ειδικό της Ρόζας Ιμβριώτη. Φιλοξενείται στον χώρο, είναι ένα σχολείο που έχει ιδρυθεί πριν από το '40, είναι πρωτοποριακό, η κατάστασή του είναι..., εξυπηρετεί πολλούς Δήμους, δεν εξυπηρετεί μόνο τον Δήμο τον δικό μας, είναι, δηλαδή, τον μισό κεντρικό τομέα και η κατάσταση είναι τραγική. Το λέω τραγική για το τι απαιτήσεις υπάρχουν γι' αυτά τα παιδιά.

Δεν επαρκούν, δηλαδή, οι δικές μας οι προσπάθειες και τα χρήματα που δίνουν, γι' αυτό κάναμε παρέμβαση στην ΚΤΥΠ και γι' αυτό το θέμα, μας υποσχέθηκαν ότι θα δώσουν 670.000 για τη συντήρηση της παλιάς πτέρυγας, που είναι ακόμα, δηλαδή, πριν το '40 και η οποία καταλαβαίνετε σε τι κατάσταση είναι, προχθές είχαμε και την επίσκεψη μετά από πιέσεις του Περιφέρειάρχη του κ. Χαρδαλιά για να χρηματοδοτήσει νηπιαγωγείο και τον αύλειο χώρο, δηλαδή για να μπορέσουμε να δώσουμε με τις προδιαγραφές αυτές το σχολείο και τις ανάγκες, γιατί μιλάμε για ειδικό σχολείο με παιδιά με ειδικές ανάγκες τα οποία χρειάζονται ειδική φροντίδα, ειδικούς χώρους, έτσι σήμερα.

Στα πλαίσια αυτά είχαμε κάνει και αυτή τη συζήτηση που σας είπα που ζητήσαμε ακριβώς την αντικατάσταση των τσίγκινων κουτιών γιατί τα παιδιά σε συνθήκες αυτές ξέρετε και το καλοκαίρι..., το χειμώνα κρυώνουν

και το καλοκαίρι ζεσταίνονται, δεν επαρκούν δηλαδή οι χώροι και μιλάμε για βρέφη, για μικρά παιδιά δηλαδή, εκεί ακριβώς συναντήσαμε αυτή την πολιτική η οποία έχουνε. Δηλαδή χρήματα δεν υπάρχουν, μας είπαν ότι θα μας βοηθήσουν στη στήριξη για τις τεχνικές προδιαγραφές, πώς πρέπει να 'ναι, οι Τεχνικές Υπηρεσίες των Δήμων ξέρετε ότι έχουν ελάχιστα μέσα, ελάχιστους μηχανικούς προκειμένου να επεξεργαστούν τέτοια ζητήματα και αντιμετωπίζουν αυτές τις δυσκολίες που ανέφερα στην πρώτη τοποθέτησή μου και γι' αυτό ένας λόγος που επισκεφτήκαμε τον Υπουργό ήτανε αυτές όλες οι δυσκολίες που συναντάμε και που είναι ευθύνη του Κράτους να τα λύσει, που συναντάμε προκειμένου να διεκδικήσουμε τέτοια σχολεία. Δηλαδή εμείς διεκδικούμε πραγματικά να αντικατασταθούν με ένα σχέδιο όλα αυτά τα σχολεία έτσι ώστε να χτιστούν σύγχρονα σχολεία για την προσχολική αγωγή και όχι να διαιωνιστεί μια τέτοια κατάσταση γιατί πρέπει να το πούμε, εγώ πολύ φοβάμαι, καλά αυτή η εξαετία και αυτές οι διακηρύξεις ήτανε για να το πούνε εκείνη τη στιγμή, γιατί έχουμε τέτοιες αίθουσες 15 χρόνια και όχι μόνο στον Δήμο το δικό μας και σε άλλους Δήμους για την προσχολική αγωγή. Το λέω γιατί...

Και το είπα και στην πρώτη φορά ότι δεν υπάρχουνε και εκεί πρέπει να μείνουμε, τα άλλα είναι επιμέρους προβλήματα, ότι στην απαίτηση να χτιστούν καινούργια σχολεία, να βρεθούν χώροι, η απάντηση είναι ότι δεν είναι επιλέξιμα. Δεν είναι στις προτεραιότητες ούτε των κυβερνητικών προγραμμάτων, ούτε των ευρωπαϊκών προγραμμάτων να χτιστούν σχολεία.

Καταλαβαίνετε τι ετοιμάζουν για το μέλλον των παιδιών των λαϊκών στρωμάτων το επόμενο διάστημα. Σε τι συνθήκες μας γυρίζουν πίσω όσον αφορά τη φοίτηση. Και καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι αυτό είναι ένα σοβαρό πρόβλημα που σχετίζεται με τη συνολικότερη πολιτική που υπάρχει.

Εμείς φυσικά διεκδικούμε τέτοια κονδύλια. Έτσι; Διεκδικούμε και είναι στο επίκεντρο μαζί με τους γονείς, έχουμε συνεργασία με τους Συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων, με την Ομοσπονδία τους, στο χώρο, ακριβώς για να..., και με τους Συλλόγους, το Ρόζα Ιμβριώτη στην περιοχή τη δικιά μας για τους δασκάλους, ακριβώς για να προωθήσουμε από κοινού τέτοια αιτήματα, να διεκδικήσουμε με όλους τους τρόπους, το είχαμε κάνει και παλιότερα, έχουμε πείρα, που είχαμε πάρει έξτρα χρηματοδότηση μέσα από τέτοιες κινητοποιήσεις που είχαμε κάνει από κοινού, δηλαδή την προηγούμενη

περίοδο. Θα χρησιμοποιήσουμε αυτή την πείρα έτσι ώστε να απαιτήσουμε λύσεις γιατί; Γιατί τα χρήματα τα οποία εισπράττονται από το Ελληνικό Κράτος δεν είναι χρήματα, είναι χρήματα που τα πληρώνουν ο ελληνικός λαός. Το 93% των εσόδων, των φορολογικών εσόδων είναι από τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους αυτοαπασχολούμενους, η συνεισφορά των εφοπλιστών είναι εθελοντική, εκεί στο Κερατσίνι έχετε πολλούς αλλά είναι εθελοντικά πληρώνουν, ό,τι θέλουν, δηλαδή, πληρώνουν στη φορολογία, και φυσικά οι τράπεζες έχουν το λεγόμενο αναβαλλόμενο φόρο, ο οποίος αναβάλλουν να πληρώσουν για τα κέρδη τους, δεν ξέρω μέχρι πότε, μάλλον για πάντα.

Άρα λοιπόν εμείς διεκδικούμε πραγματικά από κει που πρέπει να πληρωθούν. Και κάνουμε συγκεκριμένες ενέργειες με βάση συγκεκριμένες ανάγκες αλλά δεν μπορούμε να μην αναδεικνύουμε και αναδεικνύουμε τις αιτίες αυτής της πολιτικής. Γιατί αν δεν..., νομίζω και εσείς οι δάσκαλοι το λέτε αυτό, ότι πρέπει να εντοπίζεις το πρόβλημα, την αιτία, για να μπορείς να δώσεις τη λύση. Και εμείς την εντοπίζουμε την αιτία και προσπαθούμε να δούμε τη λύση με βάση τις ανάγκες οι οποίες υπάρχουνε.

Στην ίδια κατεύθυνση είναι και τα άλλα προβλήματα που μπήκανε, π.χ. το ζήτημα της σίτισης. Υπάρχει απουσία τραπεζοκόμων, δηλαδή υπάρχει προσωπικό απουσίας σχολικών φυλάκων, τραπεζοκόμων, χώρων στα σχολεία, προκειμένου να μπορούν τα παιδιά να σιτίζονται. Και αυτός επίσης είναι ένας αγώνας που δίνουμε σε καθημερινή βάση για να μπορούν να υπάρχουν προϋποθέσεις για τα ολοήμερα σχολεία.

Τώρα για τα άλλα ζητήματα φυσικά ανέφερα και στην αρχή ότι όχι μόνο δεν χρησιμοποιούμε χρήματα που έρχονται για τα σχολεία, αλλά λέμε ότι αυτά δεν φτάνουν και δίνουμε χρήματα. Και για τη λειτουργία των σχολείων στην καθημερινή βάση και συνολικά. Σας ανέφερα το παράδειγμα ότι για αρκετά σχολεία πληρώνουμε το ρεύμα, την καθημερινή συντήρηση που υπάρχει.

Δεν λέω για τα προγράμματα που διεκδικούμε αλλά λέω για... Φυσικά το πρώτο διάστημα με την απόφαση της κυβέρνησης, εννοώ τον Σεπτέμβριο - Οκτώβριο, με την απόφαση της κυβέρνησης να καταργήσει τις Σχολικές Επιτροπές και να αλλάξει τον τρόπο, υπήρχανε δυσκολίες στην προσαρμογή για να μπορούν τα σχολεία να τροφοδοτούνται. Τα λύσαμε αυτά

σταδιακά αυτά τα προβλήματα και στις συμβάσεις, απ' τις συμβάσεις του Δήμου, υπάρχουν ξεχωριστοί κωδικοί στους προϋπολογισμούς των σχολείων των Δήμων που αναφέρονται στα σχολεία, τα έξοδα κτλ., υπάρχει διαφάνεια, δηλαδή, δεν μπορεί κανείς να τα κρύψει, και στο πρώτο διάστημα δώσαμε από τα ίδια, από τους Δήμους, δηλαδή από τα υλικά που είχαν οι Δήμοι απ' τις αποθήκες τους κτλ. προκειμένου να καλύψουμε ώσπου να λυθεί αυτό το γραφειοκρατικό πρόβλημα.

Τελειώνοντας με το εξής, αφού αναφέρθηκα: το ζήτημα της εκπαίδευσης των σχολείων είναι ένα ζήτημα που θα το έχουμε μπροστά μας για το επόμενο διάστημα και αυτό θα οξύνεται λόγω των γενικότερων πολιτικών. Γι' αυτό λέμε ότι από κοινού μαζί με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα που παλεύει ενάντια σε αυτή την πολιτική, να συντονίσουμε αυτά τα βήματα. Η απεργία, έχουμε την πείρα στις 28 του Φλεβάρη με τη μεγάλη απεργία που έγινε, υπάρχει η απεργία στις 9 του Απρίλη που συντονισμένα μπορούμε να απαιτήσουμε ακριβώς αυτά που δικαιούμαστε σε όλα τα επίπεδα και φυσικά δεν πρέπει να έχουμε αυταπάτες ότι όσο κυριαρχεί αυτή η πολιτική θα ικανοποιηθούν οι ανάγκες.

Εμείς θα παλεύουμε γι' αυτές τις ανάγκες αλλά πρέπει να ανατρέψουμε και την πολιτική που τις γεννάει και αυτή είναι το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα και η λειτουργία του.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ τον Ηλία τον Σταμέλο και δίνουμε τον λόγο στον Χρήστο τον Βρεττάκο.

Χ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Να πω και εγώ 2-3 σκέψεις με βάση αυτά τα ερωτήματα που ο πυρήνας τους δεν αλλάζει από την προηγούμενη φάση των ερωτήσεων.

Δες τε λίγο για να ξέρουμε, εγώ μακριά από μένα να πούμε ότι οι Δήμαρχοι δεν έχουν ευθύνη. Επιλέξαμε να διαχειριστούμε, ξέραμε το πρόβλημα, να διαχειριστούμε τα πράγματα στις πόλεις μας με ένα συγκεκριμένο πλαίσιο. Έχουμε ευθύνη αλλά να ξεκαθαρίσουμε τι ευθύνη έχουμε. Δηλαδή αν υπήρχανε χρηματοδοτικά προγράμματα για να φτιάξουμε νηπιαγωγεία στη θέση των λυόμενων και εμείς δεν ανταποκρινόμασταν γιατί δεν είχαμε βρει οικόπεδα, γιατί δεν είχαμε κάνει ό,τι πρέπει να κάνουμε, θα το καταλάβαινα και θα έλεγα: παιδιά, έχετε δίκιο.

Τι συζητάμε σήμερα; Ότι δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για να γίνει αυτό. Εμείς αυτό το διάστημα, το είπα και πριν, φτιάξαμε ένα νηπιαγωγείο, φτιάξαμε ένα παράρτημα νηπιαγωγείου σε δημοτικά κτίρια, έχουμε αύριο οικόπεδο έτοιμο, έτοιμο, να πάει να φτιαχτεί νηπιαγωγείο, εάν χρειαστεί να κάνουμε και άλλο θα βρούμε τρόπο να το υπηρετήσουμε, απλά, συνάδελφοι, δεν υπάρχει τέτοια σκέψη. Και αυτό νομίζω ότι είναι το ζήτημα. Εάν υπήρχε και οι Δήμοι δεν είχαν ανταποκριθεί θα μπορούσαμε να δούμε τη δική τους την ευθύνη. Δεν υπάρχει σκέψη και αυτό είναι το επικίνδυνο της υπόθεσης.

Και το ξαναλέω, με αφορμή αυτό, αυτό πάλι που περιγράφουμε είναι το αυτονόητο, αυτό που θα έπρεπε και με βάση τις δικές τους τις εξαγγελίες σε 6 χρόνια να το είχαμε αντιμετωπίσει. Δεν είμαστε σε αυτή τη φάση. Είναι ακόμα χειρότερα τα πράγματα. Υπάρχει η έλλειψη, ποιος χτίζει σχολεία σήμερα; Αν μου απαντήσει κάποιος στο ερώτημα, εγώ δεν το έχω απαντήσει. Η ΚΤΥΠ δεν χτίζει σχολεία. Ποιος χτίζει σχολεία σ' αυτή τη χώρα; Κανείς. Και έχουν περάσει καμιά 15αριά χρόνια στα οποία δεν χτίζονται σχολεία. Αντέχουμε για άλλα 15 να μην απαντηθεί αυτό το βασικό, το κρίσιμο ερώτημα; Στη θέση του σχολείου μου που ξεπερνάει τα 101 χρόνια λειτουργίας, έχω τέτοιο σχολείο σήμερα, την τρώμε την Καισαριανή κατά ένα χρόνο μου φαίνεται, σε αυτό ποιος θα μας απαντήσει αν θα υπάρχει σχέδιο, αν υπάρχει προγραμματισμός;

Οι ανάγκες είναι καταγεγραμμένες και απ' τους Δήμους εμείς ξέρουμε τις ανάγκες. Έτσι; Γιατί υπήρχε και αυτό το ερώτημα. Ξέρουμε πόσα παιδιά γεννιούνται, ξέρουμε πόσες σχολικές αίθουσες χρειαζόμαστε. Αυτά τα ξέρουμε, είμαστε έτοιμοι. Αν δεν ήμασταν θα ήμασταν και εμείς μέρος του προβλήματος. Το θέμα είναι ότι δεν υπάρχει πρόθεση, δεν γίνεται καμιά συζήτηση σήμερα σ' αυτή τη χώρα για το πώς τα επόμενα 10 - 15 χρόνια θα ανανεώσουμε τη σχολική στέγη.

Αυτό είναι επικίνδυνο. Και χρειάζεται να βρούμε έναν τρόπο και νομίζω ότι πρέπει η ΔΟΕ να πάρει μια τέτοια πρωτοβουλία σε αυτή την κατεύθυνση, να αναγκάσει και μας τους Δημάρχους να απαντήσουμε στο ερώτημα όχι μόνο με λόγια, με ποιον είμαστε και με ποιον δεν είμαστε, που θα καταγράφει αυτή την πραγματικότητα. Να απαντηθεί τουλάχιστον σε αυτή τη

χώρα ποιος είναι αυτός που θα χτίσει σχολεία για να ξέρουμε και ποιον θα κυνηγάμε.

Πώς καλύπτονται οι λειτουργικές δαπάνες των σχολείων στον δικό μας τον Δήμο. Τι κάναμε παλιά σας το είπα πριν, να σας το ξαναπώ, δεν το κάναμε μόνο εμείς, το κάνανε και άλλοι Δήμοι, δυστυχώς όχι όλοι οι Δήμοι. Επειδή ακριβώς τα χρήματα δεν έφταναν, μέσα από τις Σχολικές Επιτροπές ο Δήμος από δικά του έσοδα έδινε στις Σχολικές Επιτροπές άλλα 200 - σε κάποιες χρονιές 300 χιλιάδικα, όταν είχαμε αυτή τη δυνατότητα, για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις στοιχειώδεις ανάγκες τους, όχι για να έχουμε τα σχολεία όπως θα θέλαμε εμείς να είναι, αλλά για να μπορούν να μην έχουν τα προβλήματα που έχουν. Αυτονόητο ότι το πετρέλαιο και φυσικό αέριο καλυπτόταν απ' τις Σχολικές Επιτροπές.

Αυτό που πάθαμε τον Σεπτέμβριο φέτος που εμείς δεν το έχουμε λύσει ακόμα, δηλαδή αυτά είναι μια χρονιά στην οποία θα έχουμε προβλήματα, με την κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών ήταν ένα σοκ. Οι Δήμοι έπρεπε να προσαρμοστούν σε πράγματα που δεν τα είχαν προβλέψει, για παράδειγμα εμάς έτρεχαν διαγωνισμοί διετείς για τα καθαριστικά σας λέω εγώ του Δήμου, για τις ανάγκες του και εκεί δεν είχαν προβλεφθεί γιατί δεν υπήρχε ούτε σαν σκέψη η κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών. Προέκυψε. Άρα υπήρχαν δυσλειτουργίες.

Πώς κάναμε προσπάθεια να τα αντιμετωπίσουμε; Φωνάξαμε τους διευθυντές, αφήσαμε σε ένα ταμείο που είχαμε υπόλοιπα στα σχολεία γιατί στέλναμε όλα τα χρήματα 300 χιλιάδων, δώσαμε και την τελευταία δόση που μας είχαν στείλει, με την προτροπή να καλυφθούν οι ανάγκες οι λειτουργικές των σχολείων μέχρι τα τέλη Φλεβάρη που πιστεύαμε ότι θα ήμασταν έτοιμοι να δώσουμε, να έχουμε ενεργοποιήσει τις πάγιες εντολές.

Πέσαμε 15 μέρες έξω, υπήρχε πρόβλημα με τα σχολεία, στα περισσότερα αντιμετωπίστηκε, σήμερα είμαστε σε μια κατάσταση να μπορεί αυτό το πράγμα να τρέχει, όμως έχει τεράστιες δυσκολίες, συνάδελφοι. Παράδειγμα που το γνωρίζετε. Ξέρετε ότι στα σχολεία είχαμε φωτοτυπικά μηχανήματα τα οποία τι κάναμε με leasing συνήθως οι διοικήσεις των σχολείων, τα ΣΣΚ; Είχαμε μια εταιρεία που τα προμήθευε, τα επισκεύαζε, τους έστελνε τόνερ. Εμείς αυτή τη στιγμή έχουμε να διαχειριστούμε 40 διαφορετικές τέτοιες περιπτώσεις. Τι έπρεπε να κάνει ο Δήμος λοιπόν; Να φτιάξει ένα

διαγωνισμό για να κάνει δύο πράγματα. Ένα να προμηθεύσει μηχανήματα σύγχρονα στα σχολεία και μια εταιρεία που θα αναλάβει τα αναλώσιμά τους. Αυτό δεν ήταν καθόλου εύκολη άσκηση. Καθόλου - μα καθόλου εύκολη άσκηση.

Θεωρώ λοιπόν ότι αυτή η χρονιά θα είναι μια δύσκολη χρονιά μέχρι να μάθουμε, να ξεπεραστούν οι γραφειοκρατικές δυσκολίες που έχουμε και στις Υπηρεσίες, αλλά πάλι δεν θα καταφέρουμε, γιατί αυτό γίνεται με συγκεντρωτικό τρόπο και όσο πιο πολύ συγκεντρώνονται τα πράγματα τόσο λιγότερο λύνονται με θετικό τρόπο, πάλι δεν θα καταφέρουμε να φτάσουμε στο σημείο που ήμασταν πριν την κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών, που δεν μας είχανε λύσει το πρόβλημα, αλλά ξαναλέω ήταν ένα εργαλείο στα χέρια μας για να μπορούμε να διαχειριστούμε αυτή την κατάσταση.

Όλα τα ζητήματα και επιτρέψτε μου να κλείσω μ' αυτό, αυτή την τοποθέτηση, όλα αυτά τα επιμέρους ερωτήματα καταλήγουνε..., μπορούν να κρυφτούν χρήματα των σχολείων και να πάνε αλλού; Όχι, οι Δήμαρχοι δεν έχουν τη δυνατότητα, έρχονται σε συγκεκριμένους κωδικούς τα χρήματα, δεν έχουν τη δυνατότητα να πάρουν χρήματα απ' τα σχολεία που είναι λίγα για να τα πάνε αλλού. Απλά έχουνε τη δυνατότητα να αργούν. Έτσι; Να αργούν να διαχειρίζονται αυτή την κατάσταση.

Κλείνοντας εγώ θέλω να πω ότι ό,τι και προσπάθεια να γίνει απ' τη μεριά των Δημοτικών Αρχών και δεν αφορούνε κανέναν, το αντίθετο, λέω ότι αν εμένα με ρωτήσετε ποια είναι η ευθύνη των Δημοτικών Αρχών, είναι ότι δεν έχουν αναδείξει το μέγεθος των προβλημάτων με ειλικρίνεια και με έναν καθαρό τρόπο στις τοπικές κοινωνίες. Στους γονείς και στους μαθητές, τους μεγαλύτερους σε ηλικία.

Αυτό είναι μια τεράστια ευθύνη. Καλούμαστε να διαχειριστούμε μια κατάσταση που και οι καλύτεροί να ήμασταν δεν θα μπορούσαμε να την διαχειριστούμε, παιδιά. Για να εξοικονομήσουνε χρήματα τα σχολεία, μάλλον για να δώσουμε χρήματα για τα σχολεία τα κόβουμε από άλλες ανάγκες οι οποίες είναι και αυτές σημαντικές. Από την κοινωνική πολιτική, από τη δυνατότητα να στηρίξεις πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες της πόλης που συντελούν στο να έχεις μια ποιότητα ζωής σε αυτά τα πλαίσια που να είναι όσο γίνεται καλύτερη, ειδικά στις δικές μας γειτονίες. Αναγκάζεσαι και κόβεις κομμάτια σου για να μπαλώσεις τρύπες.

Το ερώτημα λοιπόν που πρέπει να απαντήσουμε όλοι μας και πάρτε εσείς την πρωτοβουλία, βάλτε εσείς τους Δημάρχους μπροστά στην ευθύνη τους, είναι αν θέλουμε να συνεχίσουμε να διαχειριζόμαστε την κακομοιριά μας, αν θέλουμε να συνεχίσουμε να διαχειριζόμαστε τη φτώχεια μας ή αν μαζί με τις τοπικές κοινωνίες θα επιβάλλουμε λύσεις που θα είναι σε όφελος των παιδιών στο τέλος της ημέρας, έτσι; Ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Εμείς ευχαριστούμε τον Δήμαρχο Δραπετσώνας - Κερατσινίου και δίνω τον λόγο στον Κώστα τον Πελετίδη.

Κ. ΠΕΛΕΤΙΔΗΣ: Είμαστε 332 Δήμοι σε όλη την Ελλάδα. Και έχουμε ευθύνη ο καθένας για τον δικό του τον Δήμο. Και μιλούμε τώρα για τα σχολεία μας. Είναι πολύ ωραίο πράγμα να λες ας πούμε σαν κεντρική οντότητα, δηλαδή κοινωνική οργάνωση που έχουμε, δηλαδή και για τις κυβερνήσεις μιλούμε, να βγαίνεις και να λες: Δήμε μου, πάρε και κάνε αυτό. Πλην όμως ειπώθηκε σήμερα σε διάφορες περιπτώσεις και από τους άλλους Δημάρχους ότι οι Δήμοι είναι κρατική υπηρεσία. Μπορείς εσύ να πάρεις μία απόφαση; Έλεγε ο κ. Βρεττάκος ότι εγώ δεν μπορώ να πάρω απόφαση. Εμείς μπορούμε να πάρουμε αποφάσεις σαν Δημοτικό Συμβούλιο ή σαν Δήμαρχος; Ούτε για ένα ευρώ δεν μπορείς να κάνεις. Άρα τι είσαι εσύ;

Παίρνονται κεντρικές αποφάσεις. Οι κεντρικές αποφάσεις είναι νομοθετημένες, με άρθρα, με παραγράφους και παράλληλα ποιος είναι αυτός ο οποίος εισπράττει τα έσοδα στη χώρα μας; Οι Δήμοι εισπράττουν τα έσοδα της χώρας; Υπάρχει μία κρατική μηχανή η οποία σου λέει θα πληρώσεις ειδικούς φόρους για το πετρέλαιο, για τα οινόπνευματώδη, για τα τσιγάρα, για το ΦΠΑ, χίλιους φόρους. Συγκεντρώνονται αυτά τα χρήματα.

Ένα θέμα είναι πώς θα τα πάμε να τα βάλουμε να αυγατίζουν αυτά και να πιάσουν τόπο και πραγματικό τόπο, να μην φυλλορροούν αυτά τα χρήματα εδώ και κει. Το δεύτερο ζήτημα είναι οι εργαζόμενοι. Οι Δήμοι θα πρέπει να έχουν αυτεπιστασία. Ποιοι μπορούν και έχουν αυτεπιστασία; Λέω εγώ για τον δικό μας τον Δήμο, μάχεται με νύχια και με δόντια να κρατήσουμε, να το λειτουργήσουμε. Γιατί; Γιατί αυτό είναι αποτελεσματικό να λύσεις προβλήματα. Αλλά σε λίγο θα μας βάλουν τα δύο πόδια σε ένα παπούτσι γιατί; Αφού αυτοί έχουν το μαχαίρι, αυτοί κόβουν και ράβουν, σου λέει απαγορεύονται οι προσλήψεις.

Λέει στο ένα ερώτημα: τα προαπαιτούμενα για να πάμε να κάνεις ένα σχολείο τα έκανες; Ναι αλλά με το μάτι δεν γίνεται αυτό. Δεν μπορώ. Δεν έχω το μαγικό ραβδί για να το κάνω. Χρειαζόμαστε εργαζόμενους. Σήμερα οι Δήμοι έχουν πάρει όλες τις αρμοδιότητες. Στράβωσε κάτι στην παιδική χαρά; Μάλιστα και πιστοποίηση και το ένα και το άλλο. Έχεις ένα αδέσποτο και αυτά στον Δήμο. Θέλεις να πας για τη ναυαγοσωστική κάλυψη; Και αυτά στον Δήμο. Τι ζητάς; Ό,τι υπάρχει στον Δήμο.

Με ποιους θα το κάνουμε εμείς; Με λόγια; Αυτά δεν γίνονται. Ο Δήμος μας έχασε στα τελευταία του 10 χρόνια το 35% του προσωπικού του. Γιατί συνταξιοδοτούμε αλλά δεν προσλαμβάνουμε. Μέσα σ' αυτούς είναι όλες οι κατηγορίες των εργαζομένων και αυτοί οι οποίοι θα κάνουν και την επιστημονική δουλειά.

Και έρχεσαι και λες: τι θα κάνουμε, κυβέρνηση, εμείς σ' αυτό; Σου λέει έχουμε μία ΚΤΥΠ. Ναι αλλά και στην ΚΤΥΠ γίνεται η ίδια διαδικασία η οποία είναι οι κτιριακές υποδομές οι οποίες θα κάνουν και τις κτιριακές υποδομές των νοσοκομείων, θα κάνουν τα πάντα, όλο τον δημόσιο τομέα, όχι μόνο τους Δήμους. Και έρχεσαι και τους λυπάσαι στις κτιριακές υποδομές. Σου λένε εμείς δεν προσλαμβάνουμε προσωπικό, συνταξιοδοτούμε. Μάλιστα. Και αυτοί συνταξιοδοτούν. Και τώρα τι κάνει η ΚΤΥΠ; Παίρνει το αίτημα και το δίνει σε εργολαβία και επιβλέπει τον εργολάβο.

Αυτός είναι ο κεντρικός όμως, η σύλληψη η κεντρική, η οποία δεν είναι ότι είναι χαζοί οι κυβερνώντες, οι κυβερνώντες τι μας λένε; Κοιτάξτε να δείτε, εσείς διαχειρίζεστε βασικές ανάγκες. Οι βασικές ανάγκες αυτές είναι αντικείμενο ενδιαφέροντος αυτών οι οποίοι έχουν χρήμα και επειδή το χρήμα δεν ξέρουν τι να το κάνουνε θέλουν και απ' αυτό να αυγατίσουν τα χρήματά τους. Και θέλουνε να συρρικνώσουνε τους Δήμους, να τους κάνουνε έναν ελεγκτικό μηχανισμό, ο οποίος ελεγκτικός μηχανισμός θα κάνει προκηρύξεις.

Όταν φτάνει σε ένα αδιέξοδο σιγά-σιγά δεν θα μπορείς να κάνεις ούτε το σχολείο σου, ούτε τίποτα. Και επομένως ώριμο φρούτο θα σου 'ρθει ο άλλος και θα σου πει είμαι ο τάδε όμιλος, θα τα κάνουμε εμείς. Και θα εγκατασταθούν και φυσικά θα αυξηθεί η πίεση στα λαϊκά στρώματα γιατί αυτοί είναι που έχουν την ανάγκη.

Ξαναγουρίζουμε στον πυρήνα του ζητήματος. Μυστικά δεν έχει η διοίκηση μιας χώρας και κανενός Δήμου. Είναι πολύ απλά τα πράγματα, αρκεί να καθίσουμε κάτω και να δούμε. Αυτό το θέμα θέλουμε να αντιμετωπίσουμε, αυτά τα εμπόδια έχουμε, αυτά τα εργαλεία έχουμε, δεν μας καλύπτουν. Πάμε να βρούμε καινούργια. Και να πάμε να τα λύσουμε.

Μπορούμε να κάνουμε τα σχολεία μας; Άνετα. Έπρεπε να ήσανε δεκαετίες πιο πριν έτοιμα όλα αυτά. Δεν μπορεί να κάθεται να συζητάς για το ειδικό σχολείο που δεν έχεις και θα είναι έτσι ή θα είναι αλλιώς, το νηπιαγωγείο σου. Είναι κάτι το οποίο δεν μπορεί να το χωρέσει ο νους. Δεν μπορεί να συζητάς για μεγάλα πράγματα, ότι θα πάμε να πάρουμε ένα αεροπλάνο πολεμικό της τάδε τεχνολογίας, θα φτάνουμε μέχρι την Κίνα, θα έχουμε τη δυνατότητα να πάμε να σκοπεύσουμε στο παράθυρο και δεν μπορείς να κάνεις ένα νηπιαγωγείο; Ποιος όμως ευθύνεται; Εε μα εκεί είναι. Ευθύνεται το σύστημα εκείνο το οποίο λέει ότι θα δουλεύουμε όλοι για να κερδίζουν οι λίγοι και επειδή εκείνοι για να κάνουν τη δουλειά τους δημιουργούν πολιτικές και οι πολιτικές τους γίνονται πολιτικές ξεκινώντας από Ευρωπαϊκή Ένωση, από την κυβέρνηση μας και πάει παρακάτω.

Λέει κάποιος: μα εσύ τώρα το πας αλλού. Αυτά είναι πολιτικών σχηματισμών ιδεολογίες, φιλοσοφίας. Ναι, αλλά ας πάμε να τα δούμε εκ του αποτελέσματος. Όποιος έχει μία καλύτερη λύση ας την βάλει κάτω εδώ πέρα. Ούτως ή άλλως σήμερα τι εφαρμόζουμε; Εφαρμόζουμε τη σύλληψη την πολιτική αυτών οι οποίοι έχουν το πάνω χέρι. Μάλιστα. Και τι θα πάμε να κρίνουμε εμείς; Τα ωραία λόγια που λένε; Θα κρίνουμε το αποτέλεσμα. Και το αποτέλεσμα τι λέει; Σχολείο έχεις; Δεν έχω.

Τι θα γίνει τελικά ας πούμε για παράδειγμα με το ολοήμερο; Δηλαδή πώς θα γίνει; Η δασκάλα και ο δάσκαλος θα πηγαίνουν, θα γίνουνε τραπεζοκόμοι, θα κάνουν τα πάντα; Και γιατί δεν έχουμε τη δυνατότητα να έχουμε έναν εργαζόμενο; Ποιο είναι το πρόβλημα; Είναι οικονομικό; Γιατί; Γιατί θα δώσουμε έναν μισθό; Και επειδή ο μισθός θα λείπει από το σεντούκι του αλλουνού; Ποιος θα αποφασίσει;

Άρα όλα κρίνονται εκ του αποτελέσματος. Αυτό που εφαρμόζεται έχει αποτύχει. Είναι πετυχημένο; Να το συνεχίσουμε. Αν απέτυχε να το καθίσουμε να το αποδομήσουμε. Να πάμε να χτίσουμε κάτι άλλο. Είναι παράλογο αυτό; Ποιος δηλαδή κοινός νους δεν λέει ότι αφού συναντώ

πρόβλημα και δεν προχωράει αυτό πρέπει να βρούμε μία εναλλακτική λύση. Οι εναλλακτικές λύσεις να καθίσουμε να τις βάλουμε κάτω για να δούμε ποια λύση θα βρούμε.

Και ερχόμαστε και κλείνω μ' αυτό, ότι εμείς που είμαστε από την πλευρά που με τα χέρια μας και το μυαλό μας ζούμε, γιατί δουλεύουμε, είμαστε από την εδώ μεριά και μας δεν μας χωρίζει το ποια οπτική γωνία έχω, πώς το βλέπω, τι κάνω, μας ενώνει ότι έχουμε την ίδια ανάγκη, απαιτούμε λύσεις, να καθίσουμε εμείς μία μέρα, 10 μέρες, όσο χρονικό διάστημα χρειάζεται να συζητάμε, δεν θα κρατάμε μπροστά την παράδοσή μου, εγώ προέρχομαι από δω - εσύ προέρχεσαι από κει, θα ξεκινήσουμε και θα κάνουμε έναν σχεδιασμό ο οποίος θα λέει αυτή η μερίδα από δω για να δημιουργήσει τι πρόγραμμα, τι χρειάζεται να κάνουμε για να λύσουμε τα προβλήματά μας; Για να κερδίζουμε εμείς; Απ' την άλλη μπάντα είναι αυτοί που έχουν εκπαιδευτεί, έχουν το χρήμα, είναι οι έξυπνοι, που μεταχειρίζονται τους χαζούς για να τους παράγουν και να τρώνε αυτοί συνέχεια, είναι οι αντίπαλοί μας.

Οι αντίπαλοί μας έχουν πολιτικό σχεδιασμό. Τον βάζουν σε εφαρμογή και εκεί θα ακολουθήσουμε τους δρόμους τους δύο. Δεν είναι κομματικοί δρόμοι, είναι κοινωνικοί δρόμοι. Είναι οι δρόμοι των αναγκών των πολλών και οι δρόμοι των αναγκών των λίγων. Και αποφασίζεις. Αν εσύ είσαι με τους πολλούς αλλά ανησυχείς πάρα πολύ πώς θα πάνε τα κέρδη αυτών που έχουν το χρήμα, να καθίσουμε να το ξανασυζητήσουμε. Είναι σωστό αυτό; Θα δούμε, δηλαδή, τελικά τι θα γίνει με τα παιδιά μας;

Θα δούμε τελικά ας πούμε τι θα πει ότι η λαϊκή γειτονιά, δηλαδή που έχει ένα σχολείο, είναι τρίτης κατηγορίας και θα βγαίνει ο άλλος με βαρύγδουπους λόγους να μας πει ότι αν κάνουμε το πρότυπο σχολείο θα βγάλουμε τα μυαλά και το άλλο το παιδί τι θα γίνει; Παιδιά έχουμε. Θα γίνει κατανοητό ότι τα παιδιά όλα αυτά είναι παιδιά μας; Και δεν θέλουμε διάνοιες; Οι οποίες διάνοιες κοιτάζουν από τώρα να τους βάλουν στην υπηρεσία αυτών που έχουν το χρήμα; Και οι άλλοι τι θα γίνουν;

Άρα ο καθένας είναι επιλογή που πρέπει να κάνουμε, εδώ είναι ο πυρήνας του θέματος, κάθε μία συζήτηση πρέπει να καταλήγουμε κάπου, και άμα πέσουμε στη λεπτομέρεια: ναι αλλά ξέχασες και την τάδε μέρα δεν πήγες να αλλάξεις τη βρύση, είναι θέμα, είναι θέμα, αλλά στη λεπτομέρεια

χάσαμε το μεγάλο. Και επειδή οι άλλοι είναι μάγκες, έξυπνοι ή όπως σε εισαγωγικά αλλά και εμείς δεν είμαστε χαζοί, σου λένε ασχοληθείτε με τη λεπτομέρεια, διαίρει και βασίλευε, εσύ είσαι από δω, εγώ είμαι από κει, εσύ είσαι από αλλού και επομένως το μπλοκς τους συνεχίζει τη διαιώνιση των συμφερόντων τους και εμείς είμαστε τα θύματα γιατί δεν μπορούμε και εμείς να κάνουμε την αντεπίθεσή μας, να διαιωνίσουμε τη δική μας κυριαρχία. Και μιλώ για την κοινωνική κυριαρχία. Δεν μιλώ για τον πολιτικό σχηματισμό τον Α ή τον Β. Μιλώ ότι εμείς όλοι έχουμε ένα κοινό συμφέρον. Τα παιδιά μας. Τι θα γίνει; Υπάρχει πιο πολύτιμο πράγμα από ένα παιδί;

Σήμερα τα παιδιά δεν είναι παιδιά καταρχήν. Χάσανε την παιδικότητά τους. Και επομένως ποιος ευθύνεται γι' αυτό το πράγμα; Θα τα αγκαλιάσουμε, έχουμε ευθύνη (:), έχουμε και θα πάμε να λύσουμε προβλήματά τους. Που σήμερα συζητούμε για τη στέγη, που δεν είναι μόνο η στέγη, είναι και το περιεχόμενο το οποίο παίρνουνε. Είναι δυνατόν να κάθεται και να λες ας πούμε ότι είναι παραβατικά τα παιδιά; Τα παιδιά είναι παραβατικά; Ή εσύ είσαι ένα σύστημα το οποίο είσαι για να εξαφανιστείς γιατί δημιουργείς παιδιά που δεν μπορούν να πάρουν το δρόμο τους; Ή να έχουμε παιδιά που θα μπουκνέ στην εξάρτηση.

Και τι κάνουμε εμείς απέναντι σ' αυτό; Ποια είναι η ευθύνη μας; Να πάμε, επομένως, στον πυρήνα και επειδή στην ιατρική ο γιατρός ο οποίος δεν κάνει..., όλοι οι ασθενείς περιγράφουν και ο γιατρός πρέπει την περιγραφή αυτή να την κάνει διάγνωση, να βρει και τη θεραπεία τη σωστή για να σωθεί ο ασθενής του, αλλιώς θα γεμίζουμε τα νεκροταφεία. Για να μην γεμίσουμε και την κοινωνική..., την κοινωνία μας με νεκροταφεία κοινωνικά, οφείλουμε να πάρουμε την περιγραφή, είμαστε όλοι ικανότατοι γιατροί, όλοι, δεν υπάρχει ένας ο οποίος να πει ότι εγώ δεν ξέρω, ξέρεις αλλά θα πρέπει να βάλεις την αλήθεια μπροστά σου και ας σε πικραίνει κιόλας, γιατί πιθανόν ας πούμε αυτό να έρχεται ενάντια σ' αυτό που έχω οικοδομήσει στον εαυτό μου αλλά πρέπει να καθίσουμε να δώσουμε μία απάντηση η οποία να απαντά στην ανάγκη των παιδιών μας. Και οι ανάγκες των παιδιών μας είναι ό,τι πολυτιμότερο και ό,τι πιο άξιο να ασχοληθεί κανείς, άρα λοιπόν νομίζω ότι να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, εμείς θα κάνουμε αυτό που πρέπει, το παλεύουμε, όχι πάντοτε με την απόλυτη επιτυχία, προσπαθούμε και λέμε ότι ας ενώσουμε τις δυνάμεις μας και να πάμε να χτίσουμε κάτι το οποίο μόνο

όφελος θα έχουν τα παιδιά μας. Γι' αυτά υπάρχουμε και αν οι άλλοι που λένε ότι τα έχουν λύσει τα ζητήματα και θριαμβεύουνε, και το βλέπαμε εμείς στη ζωή, εε τότε εντάξει, μακάρι να το ακολουθήσουμε, αλλά δεν βλέπουμε αυτό το θέμα.

Ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θα ήθελα από την πλευρά μου να ευχαριστήσω τους τρεις ομιλητές για τις εξαιρετικές τοποθετήσεις, για τα στοιχεία που μας έδωσαν, για τη ζωντάνια που περιέγραψαν την κατάσταση. Αγγίξαμε σήμερα ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα, που υπεισέρχεται σε πάρα πολλές πλευρές της λειτουργίας των δημόσιων σχολείων και όπως σωστά ειπώθηκε η Ομοσπονδία ασχολείται με όλα και στο πλαίσιο των συγκεκριμένων εκδηλώσεων που κάνουμε με αφορμή τις δράσεις μας για τα ενιαία κείμενα και την αντιμετώπιση της εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης αλλά και σε σχέση με την κινηματική - αγωνιστική - διεκδικητική δράση.

Νομίζω ότι και εμείς απ' την πλευρά μας αυτό θέλουμε να κάνουμε, να ενώσουμε δυνάμεις μέσα απ' τον χώρο της εκπαίδευσης, εκπαιδευτικοί, γονείς, όλοι οι εργαζόμενοι, με στόχο μία παιδεία που θα είναι αντάξια των αναγκών και των δυνατοτήτων της εποχής μας, αυτή είναι η πυξίδα της δράσης της Ομοσπονδίας. Θεωρώ ότι μέσα από τη σημερινή συζήτηση που φωτίστηκαν αρκετές πλευρές και γενικότερες αλλά και πιο συγκεκριμένες, και νομίζω δεν θα διαφωνήσουν και τα υπόλοιπα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, βγαίνουν, ας το πω έτσι, καθήκοντα και για την ίδια τη Διδασκαλική Ομοσπονδία για το επόμενο διάστημα, για το ότι πρέπει να αναδείξουμε πολύ πιο αποφασιστικά αυτά τα προβλήματα που αφορούν την κατάσταση των σχολικών υποδομών, την υποχρηματοδότηση των σχολείων και τους κινδύνους που ακολουθούν αυτή την κατάσταση.

Στις διαδηλώσεις το προηγούμενο διάστημα με αφορμή τα δύο χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη είπαμε πολλές φορές ότι δεν πρέπει να ζήσουμε νέα Τέμπη μέσα στην εκπαίδευση και πουθενά στη ζωή μας εξαιτίας αυτών των πολιτικών που θεωρούν τις ανάγκες μας ως κόστος, αλλά πραγματικά αν δεν ληφθούν μέτρα, αν δεν αλλάξει αυτή η κατάσταση αυτό είναι αμφίβολο.

Να παρθούν και πρέπει να παρθούν και από την πλευρά μας πιο αποφασιστικές πρωτοβουλίες για την πίεση προς την κυβέρνηση, για την ένταση των αγώνων και των διεκδικήσεων, γιατί πραγματικά οι ανάγκες των μαθητών μας, οι ανάγκες στη σημερινή εποχή δεν μπορούν να θεωρούνται κόστος, δεν πρέπει να επιτρέψουμε, δεν πρέπει να αποδεχθούμε να θεωρούνται κόστος, αντιθέτως πρέπει, είναι τα αυτονόητα, τα λογικά που οφείλουμε να τα κάνουμε πράξη μέσα από τους αγώνες, μέσα από τις κινητοποιήσεις, μέσα απ' τις διεκδικήσεις μας, μέσα από τον αγώνα μας για ένα αποκλειστικά δημόσιο δωρεάν σχολείο που θα χωράει όλους τους μαθητές και θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες τους.

Από αυτή την άποψη θεωρούμε ότι έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία να ενταθεί ο αγώνας και η διεκδίκηση, έχουμε τον επόμενο σταθμό μπροστά μας, τη μεγάλη απεργία στις 9 του Απρίλη που αυτά τα ζητήματα είναι στην πρώτη γραμμή, τα λεφτά για την παιδεία, τα λεφτά για τα σχολεία, το να καλυφθούν οι ανάγκες, και φυσικά όλες οι δράσεις, όλες οι παρεμβάσεις, όλες οι κινητοποιήσεις που έχουμε μπροστά μας και θα μου επιτρέψετε έτσι κλείνοντας να αναφερθώ, έστειλε μία συναδέλφισσα μία τοποθέτηση, να αναφερθώ έτσι σύντομα σ' αυτή.

Λέει: «Αυτό που θέλω να αναφέρω δεν είναι ερώτημα, αλλά ένας επιπλέον προβληματισμός για τη λειτουργία της υπηρεσίας που υπηρετώ, το 2^ο ΚΕΔΑΣΥ Α Αθήνας, που αντιμετωπίζει τεράστιο πρόβλημα στέγης και υλικοτεχνικής υποστήριξης με ευθύνη της Περιφέρειας, του Κεντρικού Τομέα, της Κυβέρνησης. Στα 150 μέτρα από κει που βρισκόμαστε έχει αδειάσει πενταώροφο κτίριο πρώην Δημόσιας Υπηρεσίας, εμείς δουλεύουμε 56 άνθρωποι με μέσο όρο καθημερινές επισκέψεις 35 μαθητών με τους γονείς τους, έχουμε τρίωρη καθαρίστρια και έχουμε μείνει για μήνες χωρίς καθαριότητα το προηγούμενο διάστημα. Υποβάθμιση μόνο σε μία υπηρεσία που προσπαθεί να υποστηρίξει πάνω από 340 σχολικές μονάδες στη μισή Αθήνα.

Αλλά δυστυχώς -ολοκληρώνει η συναδέλφισσα την τοποθέτησή της- το θέμα για την κυβέρνηση είναι η ατομική αξιολόγηση».

Κλείνω μ' αυτή την τοποθέτηση, μ' αυτή την παρέμβαση, αναδεικνύοντας ότι πράγματι η κυβέρνηση, το Υπουργείο Παιδείας αντί να πάρει θέση, αντί να λύσει, να αντιμετωπίσει αυτά τα πολύ μεγάλα ζητήματα,

επιλέγει να στοχοποιήσει τους εργαζόμενους, επιλέγει να πετάξει την μπάλα στην εξέδρα, επιλέγει να δείξει με το δάκτυλο στην ουσία όλους αυτούς που για χρόνια δίνουν τη μάχη για να κρατήσουν όρθια τα σχολεία, όρθιες τις Υπηρεσίες, να στηρίζουν με κάθε δυνατότητα που έχουν τους μαθητές και τις μαθήτριες, και το ευχαριστώ είναι σε ανθρώπους και συναδέλφους και συναδέλφισσες που συμμετέχουν σε κινητοποιήσεις, σε δράσεις του κλάδου, απέναντι στην αξιολόγηση και την κατηγοριοποίηση του σχολείου να είναι οι καθαιρέσεις, τα Πειθαρχικά και η τρομοκρατία.

Αυτό δεν θα το επιτρέψουμε, αυτό θα το αντιπαλέψουμε, γι' αυτό είμαστε δεσμευμένοι από τις αποφάσεις μας και σ' αυτό τον δρόμο μας δίνει πάρα πολύ μεγάλη δύναμη η στήριξη, η αλληλεγγύη και όπως αποτυπώθηκε σήμερα και όπως αποτυπώνεται σε κάθε βήμα και σε κάθε προσπάθεια που κάνουμε για να βγάλουμε τις δίκαιες διεκδικήσεις μας μπροστά.

Συνεχίζουμε, λοιπόν, στις κινητοποιήσεις, στην απεργία και στις επόμενες δράσεις της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων και των δράσεων απέναντι στην κατηγοριοποίηση, την αξιολόγηση, τη διάλυση και την αποδόμηση της δημόσιας εκπαίδευση.

Καλό σας βράδυ, καλή δύναμη και καλή αντάμωση.

ΛΗΞΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ